

RODZINA

HERBARZ SZLACHTY POLSKIEJ

UZUPEŁNIENIA I SPROSTOWANIA
Z MATERJAŁÓW ARCHIWALNYCH

OPRACOWANE PRZEZ
ALEKSANDRA WŁODARSKIEGO
DYREKTORA BIBLIOTEKI
ORDYNACJI HR. PRZEZDZIECKICH

CZĘŚĆ III

W A R S Z A W A

SKŁAD GŁÓWNY KSIĘGARNIA GEBETHNERA I WOLFFA

1 9 3 4

ODBITOW Drukarni
LEONA NOWAKA
WARSZAWA
WARECKA 12
TELEFON
244-99

A.

ANTONIEWICZ h. BOŁOZ (t. I—41). Jakób Bołoz miał syna Dominika 1880 r., po którym Józef, dziedzic na Winogradzie, zaślubił Annę Petrowiczównę, h. własnego, i z niej pozostawił córkę Marję, żonę Marcelego-Teodora Czaykowskiego h. Gryf, właściciela Hankowiec (Dok. rodzinne).

ARKOWSKI Stanisław, syn ng. Stanisława i Marji Roszewskiej, sprzedał 1757 r. części wsi Wodziniek zw. Piotrowszczyzna, w pow. piotrkowskim, Jakóbowi Porczyńskiemu, synowi ng. Adama i Marji Świerczyńskiej (Petric. C. Inscrip.).

B.

BAŁUCKI. Kazimierz i Grzegorz, synowie Jana, imieniem matki swej Reginy z Pleszewskich pokwitowali 1746 r. z sumy Szachuniewiczza za zabicie ich ojca (Petr. C. Inscrip.).

De BERENT Maciej, syn ng. Jana i Katarzyny z Bagieńskich, zapisał 1769 r. sumę 5000 flor. przyszłej swojej żonie Cecylji z Oyrzanowskich, córce Świętosława i Ewy z Pągowskich (Petric. C. Inscrip.).

De BOIM v. DÊBOIM Jan-Samuel, generał JKr. Mci, żonaty z Salomeą z Kalińskich; tych córka Barbara-Urszula pozwała 1720 r. Chylickiego Antoniego o spadek po Salomei Kalińskiej (Decr. Tr. Lublin.).

BRANDA Józef, kapitan Jego ces. mości, komisarz dóbr klucza kruszyńskiego, dziedzictwa Konstancji z Daniłowiczów Potockiej, kasztelanowej bractawskiej, i Baltazar Więckowski, subdelegat grodzki piotrkowski, 1776 r. pokwitowali się wzajemnie z wszelkich krzywde i procesów (Petr. C. Inscrip.).

BRESZYŃSKI. Aleksy i Joachim w imieniu swem oraz brata Franciszka i sióstr: Rozalji i Marjanny, synowie i córki ng. Adalberta i Teresy z Ryszkowskich, zawierają 1781 r. pewną komplancję z ojczymem swoim Józefem Kamockim (Petr. C. Inscrip.).

BRYLIŃSKI h. SAS. Kondrad Dobrzański sprzedał 1565 r. część Dobrej Iwaszkowi Brylińskiemu, który pisał się Bryliński z Dobrej. Stecko, syn Jaszka, miał synów: Stefana seu Arsenia, biskupa gr. katol. przemyskiego, i Fedynę v. Fedka, po którym z Anny Bareżańskiej syn Iwan; tego z Zofji Cieszkowskiej

syn Bazyli, po którym z 1-ej żony Marjanny Dobrzańskiej syn Samuel, a z 2-iej żony Żytyńskiej, syn Andrzej; po Samuelu z Katarzyny Strywiańskiej synowie: Aleksander, Konstanty i Jan, Jezuita. Andrzej i Aleksander wyprowadzili swoje szlachectwo (Decr. Tr. Lubl.).

BRYSEWSKI Antoni, syn Pawła, wnuk Wojciecha, sprzedał 1758 r. dobra swoje Ołganow (Lganowo), w pow. wrocławskim, Michałowi Mierzyńskiemu (Petr. C. Inscrip.).

C.

CHALEPSKI Kanty, obwiniony przez Adama Koszarzyca o pochodzenie plebejuszowskie, wywiódł się ze szlachectwa 1688 r.

Teodor miał dwie żony: N. Tererzanę, z której syn Iwan i córki: Marjanna i Anna i N. Malinowską, po której dwóch synów: Jan i Jerzy.

Iwan poślubił 1 v. N. Mokijowską, z tej syn Marek i córka Helena i 2 v. N. Brzozowską, z której syn Samuel-Kanty i córka Anna.

Samuel-Kanty, skarbnik kijowski 1700 r., z nieznannej nam żony pozostawił dwie córki: Krystynę i Marjanę.

Jan, syn Teodora i Malinowskiej, zaśl. Annę z Dawidowiczów i z tej miał synów: Stefana, Aleksandra, Abrahama, Konstantego, Bazylego i Tomasza (Decr. Tr. Lubl.).

CHAMULECKI Jakób, towarzysz wojsk kor., otrzymał 1662 r. nobilitację na sejmie generalnym warszawskim (Vol. Leg., Sigillaty).

CHARSKI. Aleksander i Józef, synowie ng. Stanisława, i ks. Aleksander, syn Jana, pokwitowali 1739 r. z pretensji ks. Jana Stobnickiego, przeora konwentu gidelskiego. Teresa ze Słubickich, wdowa po Aleksandrze, 1742 ustąpiła dożywocie na rzecz syna Stanisława (Petr. C. Inscrip.).

CHYBOWSKI Józef, syn ng. Tomasza, synowiec i sukcesor ng. Franciszka Chybowskiego, sprzedał 1757 r. dobra Sroków v. Srokoń, w pow. noworadomskim, Hipolitowi i Jakóbowi Kolumna-Walewskim, synom ng. Aleksandra Walewskiego, miecznika sieradzkiego (Petr. C. Inscrip.).

CIENSKI z CIENI h. POMIAN. Gałąź najstarsza t. zw. „regimentarska” przydomku „Potęga” (t. II—314).

Wojciech na Cieni zaślubił N. z Stawiszyna Stawiską h. Gozdawa i pokwitował ojca jej w grodzie ostrzeszowskim z otrzymanego posagu 1595 r.

Marcin, dzielny wojownik, komendant polskiej załogi w Jassach 1620, zaślubił Teofilę Mohylankę h. własnego, siostrę Hieremiego, hospodara wołoskiego.

Piotr, towarzysz z chorągwi pancernej, oboźny koronny, zaślubił w roku 1648 Łucję z Chocimierze Chocimirską h. własnego i z niej pozostawił syna Wojciecha.

Wojciech (Adalbert), rotmistrz J. Kr. Mości, stolnik braclawski, pułkownik wojsk kor., regimentarz partji ukraińskiej, dziedzic na Czernelicy, Zamulińcach, Nazurnej i Wierzbiatynie (akta grodzkie Halickie 1741 L. 74 p. 515), dzielny wojownik w bitwie pod Wiedniem, odznaczony przez Jan III, przydomkiem „Po-

tęga”, zaślubił Konstancję z Ruszczyków h. Lis, zmarł w r. 1707 pod Marjampolem obok Halicza, pochowany w kościele O. O. Karmelitów Bosych we Lwowie.

Dzieci Wojciecha i Ruszczyków: 1) Ludwika zaślubiła Antoniego Świrskiego, h. Szaława, skarbnika lwowskiego, 2) Marja, żona Aleksandra Wybranowskiego h. Poraj, starosty boreckiego, 3) Franciszek Ksawery, kanonik kapituły lwowskiej i fundator kanonji Cieńskich przy tej kapitule (ob. akta kap. Lwów), 4) Wojciech, pułkownik wojsk koronnych, miecznik żydaczowski, dziedzic Czernelicy, Kotyńce, Nazurnej i Wierzbiatyna, zaślubił Franciszkę z Głuchowskich h. Prus III, z niej syn Józef-Maurycy.

Józef-Maurycy, ur. 20.IX 1745 r., pułkownik kawalerji narodowej, szambelan J. K. Mości, uczeń Franciszka Karpińskiego, pan na Czernelicy, Kopaczyńcach, Oknie, Monasterku, Podhajczykach, Nazurnej i Kostyńcach, zaślubił Teofilę z Bachmińskich h. Jastrzębiec, skarbnikównę lwowską; zmarł w Czernelicy w roku 1817, ich dzieci: Modesta zaślubiona Antoniemu Wybranowskiemu h. Poraj i Udalryk-Mikołaj.

Udalryk-Mikołaj, dziedzic na Czernelicy, Oknie, Podhajczykach, Nazurnej i Kostyńcach, członek stanów galicyjskich, założyciel biblioteki i galerji obrazów w Oknie, zaślubił Julję z Dzierzkowic Dzierzkowską h. Topór, córkę Michała i Marjanny z Światopełk-Zawadzkich, zmarł w Oknie 5.VIII 1872 r.

Dzieci: Ludwik-Ludomir, właściciel dóbr Okno, poseł na sejm krajowy we Lwowie, poseł do Rady Państwa w Wiedniu, marszałek powiatu horodeńskiego, kawaler orderu Franciszka Józefa, zaślubił we Lwowie w r. 1847 Magdalenę z Zakliczyna Jordanównę h. Trąby, córkę Spytka, pułkownika i dowódcy 10 pułku Krakusów Królestwa Polskiego, i Anieli z hr. Bobrowskich h. Jastrzębiec. Zmarł w Oknie 15 lutego 1915 r.

Dzieci Ludomira i Jordanówny: 1) Stanisław-Spytek, ur. 1 maja 1849 r. w Oknie, marszałek powiatu stanisławowskiego, poseł do Rady Państwa w Wiedniu, kawaler orderu Żelaznej Korony, prezes rady nadzorczej Tow. Kred. Ziemięckiego we Lwowie, właściciel dóbr Bukówna, zaślubił 15 sierpnia 1878 r. w Ossowcach Marję z Cywina Cywińska h. Puchała, córkę Ignacego i Wandy z Cywińskich h. Puchała, z której potomstwo:

a) Zdzisław ur. 1879 w Ossowcach, właściciel dóbr Hupało, b) Wanda, zakonnica Marja-Teresa w zgromadzeniu Sióstr Niepokalanego Poczęcia w Jazłowcu, c) Olga, właścicielka dóbr Wodniki i Łany, ur. 1882, zaślubiona 5.IV 1912 Edwardowi Strawińskiemu h. Sulima, pułkownikowi w 6 pułk. uł. Kaniowskich, d) Roman, ur. w r. 1889, zmarł 3.XII 1914 jako porucznik 14 pułku dragonów wojsk austryj. w wojskowym szpitalu w Pradze, i Witold-Antoni, właściciel dóbr Ossowce.

2) Kazimierz-Adolf-Mikołaj, ur. w Oknie 1850, właściciel dóbr Ścianka i Uwisła, marszałek pow. husiatyńskiego, zaślubił Marję z Horodyskich h. Korczak, córkę Leonarda, komandora papieskiego orderu Św. Grzegorza, właściciela dóbr Żabińce, i Róży z Oczerolskich h. Poprzyca, zmarł w 1917, których dzieci: a) Róża za Aleksandrem z Olexowa Gniewoszem h. Rawicz, zmarła w 1922 r., b) Zofja za Konstantym Lipskim h. Grabie i c) Włodzimierz, właściciel dóbr

Ścianka i Uwista, prezes związku Ziemi Ziemi Poł. Wschodnich we Lwowie, kawaler orderu Polonia Restituta, zaślubił 15.IV 1921 we Lwowie Elżbietę hr. Dunin-Borkowską, córkę hr. Jerzego, heraldyka i literata, i Eleonory z hr. Łosiów h. Dąbrowa, z której dzieci: Kazimierz ur. 1922, Marja ur. 1923, Elżbieta ur. 1924, Krystyna ur. 1925 i Andrzej.

3) Tadeusz, ur. w Oknie w 1856, właściciel dóbr Drohiczówka, prezes rady narodowej w Galicji 1910—1914, poseł na sejm krajowy, senator Rzeczypospolitej Polskiej, zaślubił w Pieniakach 1894 Marję hr. Dzieduszycką, córkę hr. Włodzimierza, ordynata na Poturzyca, i Alfonsyny z hr. Miączyńskich h. Suche-Komnaty. Zmarł we Lwowie w r. 1925.

Dzieci: a) Klementyna, ur. w Pieniakach 1896, zaślubiona Andrzejowi Prószynskiemu h. Rawicz z Pustomył, zmarła w r. 1927, b) Włodzimierz, ks. prefekt seminarjum duchownego we Lwowie, c) Stanisław, por. rez. 6 pułku strzelców konnych, właściciel dóbr Pieniaki, zaślubił 22.VI 1931 Marję ks. Jabłonowską h. Prus III, córkę ks. Stanisława na Bursztynie, i Marji z Minejków h. Gozdawa, z tej ma córkę Jadwigę ur. w r. 1932, d) Ludomir ur. w r. 1899, właściciel dóbr Brudek, ppor. rez. 6 pułku ułanów, e) Jadwiga, ur. w r. 1901, właścicielka dóbr Założce, f) Jan, ur. w r. 1904, właściciel dóbr Okno, ppor. rez. 6 pułku ułanów, g) Anna, ur. 1905, właśc. dóbr Drohiczówka.

4) Józef-Emanuel, ur. w Oknie 1861, właściciel dóbr Czahrów, prezes rady pow. w Rohatynie, zaślubił 1923 Zofję z Burczak-Abramowiczów h. własnego, córkę Leona i Anny z Chojeckich h. Lubicz, tych dzieci: Józef-Maurycy ur. w Czahrowie 1924 i Krystyna ur. w Czahrowie 1926.

CIESZYCA Paweł, dziedzic części w Polesiu Małym, w pow. tczewskim 1673 r., poślubiwszy Annę, córkę Bartłomieja Węsierskiego, sędziego ziemskiego mirachowskiego, pozostawił syna Jakóba, który przybrał nazwisko Węsierski i pisał się Cieszyca-Węsierski (Decr. Tr. Lubl.).

CIPSAR v. CZIPSAR Stanisław, obywatel m. Krakowa 1552 r., otrzymał pozwolenie poszukiwania kruszczy; w 1554 r. dostał służbę przy dworze królewskim (Metr. Kor.).

CWIKIELSKI Jan-Dominik, subdelegat grodzki nowogrodzki, zastępujący pisarza grodzkiego nowogrodzkiego, wymieniony w akcie egzekucyjnym (Petr. C. Inscip.).

CYREMBERK h. CZERWONY JELEŃ na zielonej górze.

Michał, mając 1642 r. zarzucone sobie nieszlachectwo, postawił na sejmiku elekcji deputackiej w Starogardzie następujących świadków: Daniel-Ernest Cyremberk an. circiter 30 zeznał, że pradziad jego Jan Cyremberk pradziadowi deducenta Jakóbowi Cyremberkowi był bratem rodzonym, a dziad zaś jego Daniel Cyremberk dziadowi deducenta Konradowi Cyremberkowi był stryjeczno-rodzonym bratem, Kasper zaś, ojciec świadka od stryjecznego brata Jana Cyremberka ojcu deducenta był stryjecznym bratem i testis cum deducente est in 4-o consanguineitatis gradu. Hencicus Cyremberk an. circiter 20 zeznał, że pradziad jego Jan był bratem rodzonym Jakóba Cyremberka pradziada deducenta, Daniel zaś Cyremberk dziad testis był dziadkowi deducenta bratem stryjeczno-rodzonym,

Jan zaś Cyremberk ojciec świadka z Janem ojcem deducenta byli od stryjecznych braciej stryjeczna bracia.

Daniel Krausen an. cir. 30 herbu półksiężyc i dwie gwiazdy testatus est, że dziad matki jego Barbary Cyremberkówny, a pradziad deducenta Jakób Cyremberk byli sobie rodzeni.

Marcin Cyremberk an. circiter 46, brat rodzony deducenta, zeznał, że jest rodzonym deducenta bratem.

Potem następują świadkowie ze strony matki Michała Cyremberka Zofji Pempowskiej, córki Andrzeja Pempowskiego herbu Junosza (Decr. Tr. Petr.).

CZACKI h. ŚWINKA (t. II—348) Michał, syn Dominika, właściciel Boremla, Świniarżyna i Bereznicy, regimentarz wołyński i podpułkownik wojsk pol. 1831 r., pozostawił córkę za Feliksem Karnickim (Ks. Wojsk.).

CZAPALSKI h. DROGOSŁAW (t. II—353).

Jacenty, urzędnik zdrowia I klasy w randze kapitana, syn Jana, chorążego wojsk polskich, wnuk Józefa, prawnuk Wojciecha, porucznika wojsk pol., uzyskał zatwierdzenie dawnego szlachectwa 1824 r. w deputacji szlacheckiej gubernii grodzieńskiej i został wpisany do VI części rodosłownej szlachty (Arch. Ordynacji Hr. Przezdzieckich).

CZARAY. Rodzina często notowana w aktach grodzkich piotrkowskich od 1743 r. Jan, towarzysz chorągwi pancerniej (commilito) subsidii charitativi kolektor cedował 1743 r. sumę Krzysztoporskiemu (Petr. C. Inscip.).

CZAYKOWSKI h. GRYF (t. II—350) Franciszek, chorąży husarski 1700 r., miał syna Grzegorza, po którym potomstwo wylegitymowane z herbem Gryf.

Nr. 284 Patent Wołyńskiej gubernii od gubernialnego szlacheckiego marszałka i powiatowych szlacheckich deputatów, zebranych dla ułożenia szlacheckiej rodosłownej księgi, dany Wielmożnym Filipowi-Jakóbowi dwóch imion, sekretarzowi Regencji Warszawskiej, tudzież Grzegorzowi herbu Gryf Czaykowskim.

Rozpatrzywszy na fundamencie Naymiłościwiej, darowanego od Jej Imperatorskiej Mości Wiekopomnej pamięci Najjaśniejszej Katarzyny II 1785 roku dnia 21 kwietnia dla szlachty przywileju, okazane od tychże Wielmożnych Czaykowskich o szlacheckim ich dostojenstwie dowody, przyznali je zgodnemi z przepisaniem na to prawidłami, na fundamencie których — stosownie do 77 punktu, wyrażonego w przywileju, oni i familja wniesiona w szlachecką Rodosłowną wołyńskiej gubernii księgę w pierwszą część. Dla dokładniejszego zaś o tym przekonania: My gubernialny szlachecki marszałek i deputaci w skutek Najwyższego Jego Imperatorskiej Mości Najjaśniejszego Aleksandra I, zezwolenia — dajemy im ten patent, za podpisem naszym, stwierdzając pieczęcią szlacheckiego zgromadzenia wołyńskiej gubernii. Dan w Żytomierzu dnia 29 grudnia 1802 roku.

Marszałek wołyńskiej gubernii i kawaler Stanisław Pr. Worcell mp. Karol Ogończyk Dubiecki, powiatu dubieńskiego deputat mp. Wojciech Drozowski, deputat z powiatu owruckiego mp. Maciej Nowomyjski z powiatu zastawskiego deputat mp. Józef Zaleski, powiatu kowelskiego deputat mp. Mikołaj Budzyński

powiatu żytomierskiego deputat mp. Jan-Stanisław Eysymont, powiatu włodzimierskiego deputat mp. Kajetan Malinowski powiatu nowogród-wołyńskiego deputat mp. Szlacheckiej wołyńskiej gubernii sekretarz Michał Trypolski mp. (Czajkowskich herb: Gryff). Pieczęć wisząca w puszcze blaszanej, gubernii wołyńskiej — (Opłata stempla pokwitowana).

Zgodność dosłowną z okazanym mi pierwopisem porównawszy, poświadczam. Lwów, 14 maja 1867 Franciszek Wolski c. k. notaryusz mp. L. S.

Odpis wierzytelny. Stempel na 1 fl. Nr. 25659. Certyfikat szlachectwa. Wydział Krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstw. Krakowskiem zaświadcza niniejszem, iż gdy Wielmożny Marcelego-Teodora dw. im.: Czaykowski, herbu Gryf, c. k. radca sądu krajowego wyższego i właściciel dóbr, syn Augustyna-Ignacego dwojga imion Czaykowskiego i tegoż małżonki Heleny, córki Kajetana i Rypsyny małżonków Petrowiczów, wnuk Kajetana-Łukasza dwojga imion i Anny z Torosiewiczów małżonków Czaykowskich, a prawnuk Grzegorza Czaykowskiego i tegoż małżonki Anny Kirkorowiczówny, córki Łukasza, na mocy Najwyższego postanowienia z dnia 25 maja 1868, którem Najjaśniejszy Pan jego staropolskie szlachectwo zatwierdzić raczył, w metrykach szlacheckich, a mianowicie w tomie XXV, na stronie 388 zapisany jest, przeto też i Wielmożny Zdzisław Czaykowski, herbu Gryf, jako syn rzezonego Marcelego-Teodora dwojga imion Czaykowskiego i tegoż małżonki Maryi, córki Józefa i Anny z Petrowiczów małżonków Bołozów-Antoniewiczów, do szlachty krajowej stanu rycerskiego należy i jako taki do metryk szlacheckich tomu XXVI na stronie 506 wpisany został.

Zastępca Marszałka krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskiem, komandor ces. i król. orderu Franciszka Józefa, radca c. k. wyższego sądu krajowego, poseł na sejm krajowy i t. d. Oktaw z Siemuszowej Pietruski mp. Członek Wydziału krajowego, Dr. Franciszek Horszard mp. L. S.

Z Rady wydziału krajowego Król. Galicyi i Lodomeryi z wiel. Ks. Krakowskiem. We Lwowie dnia 20 czerwca 1882 Dr. Antoni Grott. mp. dyrektor kancelaryi wydziału krajowego. Dla Wielmożnego Zdzisława Czaykowskiego; czytano z księgą Hipolit Duszyński archiwista.

Odpis. LW: 13,025(27) Prez. Poświadczenie. Tymczasowy Wydział Samorządowy zaświadcza niniejszem, że w metrykach szlacheckich galicyjskich w księdze XXVI, na stronie 506, zapisany jest Pan Zdzisław Czaykowski herbu Gryf, syn zapisanego również w metrykach szlacheckich galicyjskich, w księdze XXV na stronie 388, Marcelego-Teodora 2 im. Czaykowskiego, c. k. radcy sądu krajowego wyższego i właściciela dóbr, i tegoż małżonki Marji, córki Józefa i Anny z Petrowiczów małżonków Bołozów-Antoniewiczów, wnuk Augustyna-Ignacego 2 im. Czaykowskiego i tegoż małżonki Heleny, córki Kajetana i Rypsyny małżonków Petrowiczów, prawnuk Kajetana-Łukasza 2 im. Czaykowskiego i tegoż małżonki Anny z Torosiewiczów, a prawnuk Grzegorza i tegoż małżonki Anny Kirkorowiczówny, córki Łukasza, na mocy Najwyższego postanowienia z dnia 25 maja 1868, którem cesarz austr. Franciszek Józef jego staro-

polskie szlachectwo zatwierdził. Zarazem zaświadcza tymczasowy Wydział Samorządowy, że na podstawie przedłożonych Wydziałowi Samorządowemu dokumentów zostało urzędownie stwierdzonem, iż Pan Marjan-Michał-Marceli 3 im. Czaykowski, urodzony dnia 18 marca 1900 roku we Lwowie (rzym-sko katolicka parafia św. Mikołaja we Lwowie (jest synem powyżej wspomnianego, a w metrykach szlacheckich galicyjskich zapisanego) Zdzisława Czaykowskiego i tegoż małżonki Marji-Anny-Idalji 3 im., córki Michała hrabiego z Karnic-Karnickiego herbu Iłgowski i Marji hrabianki „na Orawie i Liptowie“ Komorowskiej, herbu Korczak.

We Lwowie, dnia 30 marca 1927. Tymczasowy Wydział Samorządowy przewodniczący: podpis nieczytelny m. p. Członek TWS.: podpis nieczytelny m. p. (L. S.).

Dodatki. Grzegorz Czaykowski, syn Franciszka h. Gryf, służąc w chorągwi hetmana w. k. Józefa Potockiego, przybył 1700 na Ruś Halicką z Ukrainy i tu się ożenił. Po śmierci żony Anny z Kirkorowiczów, zostawiwszy opiekę małoletnich synów swemu teściowi, udał się z powrotem na Ukrainę, skąd dopiero w późnej starości do domu syna swego Jana powrócił.

Jan-Euzebi, zm. 1897 w Kamionce Wołoskiej, był jednym z 4 deputatów do konstytuancy Kromieryzkiej, następnie vice-prezydentem austriackiej izby posłów, w końcu członkiem Izby Panów. Brat jego Walerjan, właściciel Świrza, był marszałkiem pow. przemysłańskiego i posem na sejmy galicyjskie, zm. bezpotomnie. Hipolit na Bóbrce, zm. 1890 r. marszałek pow. bobrzeckiego i poseł na sejmy, z żony Marji Torosiewicz pozostawił synów: Henryka i Włodzimierza, po którym z Jadwigi z Kozieradzkiej syn Hipolit ur. 1901 r.

Marceli, radca dworu austr. przy sądzie wyższym Krajowym, dekorowany był najwyższym austriackim orderem Leopolda.

Władysław-Wiktor, syn Mikołaja i Róży Petrowiczówny, dziedzic Medwedowic, marszałek powiatu buczackiego, poseł do rady państwa, wreszcie członek Izby Panów, zm. 1917 r. bezpotomnie, a dobra Medwedowce przekazał Michałowi-Marjanowi Czaykowskiemu.

Michał-Alfons, brat Władysława-Wiktora, był sekretarzem parlamentu austriackiego, członkiem delegacji austro-węgierskiej, zmarł bezżenny 1888 r. wskutek pożaru Ringteatru we Wiedniu.

CZERCHAWSKI. Remian i Elżbieta z Kłomic, córka Jędrzeja z Kłomic Stobieckiego i Zofji Mayówny, małżonkowie, sprzedali 1679 r. dobra swoje Kępa, w pow. radomskim, wspólnie z Marjaną ze Stobieckich Radwanową za 17000 złp. Krzysztofowi Tysza-Bykowskiemu (Petr. C. Inscr.).

CZYSZYŃSKI (Cisziński) h. WŁASNEGO. Herb—tarcza trójkątna, w górnej części ukośnie ściętej, w polu błękitnem na poprzecznej gałązce, z odnogą w środku, rzędem trzy ptaszki, które sukami zowią, naturalnego koloru; w dolnem polu czerwonym — lilja biała. Nad tarczą w koronie taka sama lilja między dwoma skrzydłami orlemi — prawe czerwone, lewe srebrne.

Herb ten wraz ze szlachectwem otrzymał 1580 r. Stanisław Ciszziński, strażnik zamku wileńskiego (Metr. Kor.).

i Klemens, którzy w 1429 r. otrzymali od króla Władysława przywilej na erekcję m. Drzewicy na gruntach wsi ich dziedzicznej Drzewicy, na prawie magdeburskiem. Z tych braci Jakób z Drzewicy, występujący w 1458 r., zaślubił Katarzynę ze Złotnik, kasztelanę rawską, i z niej miał trzech synów: Feliksa, kanonika poznańskiego 1510 r., Jakóba i Walerjana, kanonika krakowskiego i poznańskiego, zm. 1510 r.

Jakób z Drzewicy w 1493 r. bierze w zastaw w 100 grzywnach wieś Domasino od Jana ze Sprowy, a w 1497 r. już jako kasztelan żarnowski nabywa części wsi Wierzchowiska, Wyszynki i Ossuchow; w 1498 r. król zezwolił Jakóbowi wykupić od mieszczan z Opoczna za sumę 200 grzywien trzecią część młyna w Opocznie; tegoż roku Jakób za niestawienie się na wojnę traci wieś Ossuchów i Wincenty Ossuchowski ma tylko zapłacić synom Jakóba 300 dukatów.

Kasztelan Jakób, żonaty z Katarzyną z Libiszowa, pozostawił córki: Ewę za Mikołajem Lubiatowskim, łowczym sieradzkim, który w 1495 r. zapisał swej żonie 400 dukatów wiana i posagu; Elżbietę, żonę Mikołaja Wspinka ze Skotnik, i synów: Adama, Hieronima, sekretarza król., kanonika poznańskiego i sandomierskiego, Macieja i Walerjana.

Maciej, proboszcz skarbimirski i u św. Florjana na Kleparzu, kanonik krakowski i sekretarz król., otrzymał w 1499 r. pozwolenie na pobieranie myta po 2 denary od wozu z towarem, jadącego do m. Skarbimirza; w 1501 r. Maciej otrzymuje urząd podkanclerzego koron.; w 1504 r. on i brat jego Adam, starosta łukowski, wykupili połowę wójtostwa w Opocznie od Stanisława z Opoczna i tegoż roku wyznaczeni zostali komisarzami do rozgraniczenia dóbr król. Radzice i Brudzewice z dobrami Drzewica, Dąbrówka i Żartki, dziedzicznymi braci Drzewickich; bracia Maciej i Adam w nagrodę zasług dostali pozwolenie wykupu wsi król. Regnów w pow. rawskim od Jana z Woznik.

W 1506 r. Maciej, biskup przemyski, podkanclerzy koron., i brat jego Adam otrzymali konsens król. na wykupienie dóbr król. Rzeczyca, Glina, Zawady, Bobrowiec, Lany i Lubowi w pow. brzezińskim od Jana Dunina z Ujazdu; w 1511 r. Maciej zostaje kanclerzem koron., a podkanclerstwo otrzymuje Krzysztof z Szydłowa, kasztelan sandomierski; tegoż roku Maciej i brat jego Adam, podstoli krakowski, otrzymali od króla przyrzeczenie zwrotu 1000 flor.; w 1512 r. Maciej i brat Adam, podkomorzy sandomierski, wykupili od Hieronima z Kurozwek m. Szydłowa w pow. korczyńskim, a w 1515 r. Maciej już jako biskup włocławski z bratem Adamem odkupili m. Inowłódz w pow. łączyckim i Brzozę w pow. radomskim; w 1519 r. król Zygmunt jako opiekun Ludwika II króla węgierskiego i czeskiego wyznacza postami Macieja, biskupa włocławskiego, Rafała z Leszna, kasztelana łędzkiego, dla obioru cesarza, i tego roku król sprzedał z prawem odkupu za 615 dukatów i 11753 flor. m.m. Inowłódz i Ryczywół Maciejowi i Adamowi, kasztelanowi radomskiemu.

Adam, brat kanclerza Macieja, już od 1504 r. występuje jako podkomorzy sandomierski i 1506 r. otrzymał konsens królewski na wykup wsi Brudzewice od Stanisława ze Smogorzewa. 1515 r. Adam z Drzewicy, kasztelan małopolski, tenutarjusz inowłodzki i wsi Brzozy, którą król przyrzekł zastawić Abrahamowi

Leżeńskiemu; tegoż roku nazajutrz świętych Szymona i Judy Adam, kasztelan małopolski, otrzymał godność kasztelana radomskiego.

Adam, żonaty z Anną z Naramowic pozostawił synów: Macieja, proboszcza włocławskiego, kanonika krakowskiego w 1555 r.; Jakóba, Jana, kanonika krakowskiego 1542 r., Adama, Andrzeja, który w 1533 r. dostał konsens na wykup wsi Turchawica i Jerzego; po Jakóbie, rotmistrzu król. i staroście inowłodzkim, z żony Anny z Oporowa, wojewodzianki brzeskiej, syn Marcin, starosta lubocheński 1584 r., żonaty z Zofją Padniewską, a po Jerzym syn Mikołaj.

Adam um. przed 1542 r. i wdowa po nim Anna z Naramowic uzyskała zapewnienie sumy 2000 dukatów na dobrach królewskich, a w r. 1555 wdowa wraz z synami została przy posiadaniu m. Ryczywoła.

Z synów kasztelana, Adam, tenutarjusz inowłodzki, zapisał 1546 r. posag żonie swej Katarzynie, córce Mikołaja Pierścińskiego, zw. Dzik i król ten zapis na dobrach Inowłodzu zatwierdził; w 1547 r. Adam nabył od Krzysztofa Ratońskiego dobra Pieczyska, Wołę Pieczyską i Barczyce w ziemi czerskiej. W 1565 r. Adam, kasztelan inowrocławski, starosta inowłodzki, gostyński i tenutarjusz ryczywolski, za zezwoleniem król. ustąpił wójtostwo w m. Ryczywole słudze swemu Mikołajowi Brzozowskiemu i tegoż roku król Zygmunt August zapożycza 20.000 flor. na potrzeby państwowe od kasztelana Adama; Adam z powyższej żony Pierścińskiej miał dwóch synów: Adama i Zygmunta, którzy w 1581 r. ustąpili dzierżawę Gąbińską Janowi Biejkowskiemu; Adam jest przedstawicielem linii Drzewickiej, a Zygmunt linii Żołyńskiej.

Linja Drzewicka. Adam, kasztelan inowrocławski, stolnik inowrocławski, zm. 1604 r., żonaty z Anną, córką Jerzego Latalskiego z Łabiszyna, pozostawił córkę Annę za Krzysztofem Podłodowskim, bezpotomną i trzech synów: Jakóba, Jana, kanonika gnieźnieńskiego, sekretarza kr., i Jerzego; po Jakóbie córka Barbara za Konstantym Lubstowskim, kasztelanem bydgoskim.

Jerzy, dziedzic Tuliszkowa, zaślubił Annę z Hoczwi, córkę Piotra Bala, podkomorzego sanockiego, i Jadwigi ze Szczekarzowic, której 1620 r. zapisał 30.000 flor. posagu i wiana na połowie dóbr swoich, a za którą otrzymał 13.000 flor. gotówką i 2000 flor. w złocie, srebrze i klejnotach; Anna pokwitowała w 1624 r. braci swych: Adama i Stefana Balów z posagu i precjozów; Jerzy z Balówny miał synów: Adama i Stanisława.

Adam, podsędek lubelski, i brat jego Stanisław, bracia stryjeczno rodzeni ng. Barbary Lubstowskiej, pozwali 1659 r. Mikołaja Podłodowskiego o zabranie pewnych rzeczy z Drzewicy, a 1667 r. Adam, podsędek, otrzymał nadanie jarmarków w Drzewicy, i 1672 r. został pokwitowany z procentów od sumy 10.000 flor. przez zakonnicę konwentu Drzewickiego Klarę Straszówną i Kunegundę Drzewicką; Adam żonaty z Teresą Wioleską, z niej syn Aleksander i córki: Zofja i Helena, a 2 v. zaślubił Zofję, córkę Andrzeja Libiszowskiego i Marjanny z Boglewic, której 1673 r. zapisał 2400 fl., z tej córka Barbara; Zofja tegoż 1673 r. sprzedała części w Idzikowicach, Libiszowicach i Kruszewcu Andrzejowi Libiszowskiemu.

Stanisław, podstoli lubelski, żonaty z Katarzyną z Mirowa (Myszkowską),

dziedziczką Woli Sosnowej, pozostawił syna Adama, pozwanego 1673 r. o zajęcie gruntów wsi Woli Sosnowej i który w 1674 r. na większą chwałę Bogu i Panny Marji oraz na wieczną pamięć rodu Drzewickich i rodziców swoich zapisał na dobrach swoich 700 flor. z tem, aby procent od tej sumy w ilości 7 flor. wypłacany corocznie na św. Mateusza, użyty był na odśpiewanie godzin w każdą sobotę; Adam zaślubił Sidonję z Wielkich Kończyc Mniszchównę, 2 v. za Kazimierzem Bogatką, starostą wieluńskim, i z tej żony miał synów: Stanisława, Jana i Aleksandra, którzy jako dziedzice dóbr Żarki, pokwitowali z procentów od sumy 2.000 flor. Aleksandra Drzewickiego, podkomorzego lubelskiego; Mikołaj Zajczkowski wypożyczył sumę 500 flor. ng. Stanisławowi Drzewickiemu, podstolemu lubelskiemu, i w 1687 r. zcedował tę sumę Sidonji, wdowie po Adamie Drzewickim; Jan, żonaty z Konstancją z Kochanowskich, zm. bezpotomnie.

Aleksander, syn Adama podsądka i Wioteskiej, podstoli lubelski, zapisał 1686 r. pewną samą Walentemu Kierzkowskiemu, kanonikowi warszawskiemu; dzierżawca Jasienicy, którą 1688 r., już jako podkomorzy lubelski wydzierżawił Andrzejowi Wyrzykowskiemu, a następnie Jasienską Wolę, Korczyny i Węglówkę; Aleksander w 1695 r. po śmierci Felixa Parysa został kasztelanem lubelskim, a 1705 r. po śmierci Tarły wojewodą lubelskim, i umarł w kwietniu 1706 r., pozostawiając synów: Hieronima, Aleksandra i córkę Konstancję, żonę Józefa Sołtyka, podczaszego podolskiego, dziedzica dóbr Zaklików, Rudnik, Zdzichowice i Studzianki; po Hieronimie z Konstancji Niemierzycówny, z którą rozwiedziony, córka Katarzyna.

Linja Żołyńska. Zygmunt, syn ng. Adama, kasztelana inowrocławskiego i starosty gostyńskiego, dziedzic dóbr Rusienice, któremu 1580 r. król zatwierdził zapis 12000 flor. na dobrach królewskich, uczyniony na rzecz żony swej Anny Krzysztoporskiej, córki Jana, kasztelana wieluńskiego; Zygmunt umarł młodo, pozostawiając jedynego syna Wawrzyńca, który w asystencji swoich opiekunów pozwał 1596 Stanisława Ligęzę, starostę opoczyńskiego, o niewypełnienie obowiązku starościńskiego, a 1614 r. Wawrzyniec jako dziedzic Rusienic, w pow. opoczyńskim, pokwitował z sumy 7000 flor. Jana, kanonika gnieźnieńskiego, Jerzego i Andrzeja, synów ng. Adama Drzewickiego, starosty inowłodzkiego.

Zapewne zła administracja opiekunów Wawrzyńca, jak również kataklizmy dziejowe, jakie w tym czasie nawiedziły Polskę (zaraza morowa — wojny: szwedzka, moskiewska, turecka — napad Tatarów — bunty kozackie — rokosz Zborowskiego i Zebrzydowskiego) doprowadziły wiele rodzin polskich do ruiny.

Nie uniknął tej klęski i Wawrzyniec Drzewicki, gdyż około 1620 r. spotykamy go w Żołyni, miejscowości między Leżajskiem a Łańcutem w ziemi przemyskiej, wojew. ruskiem, i gdzie potomkowie Wawrzyńca zamieszkiwali przeszło 250 lat, pracując na niwie społecznej jako urzędnicy sądowi, adwokaci, lekarze, nauczyciele, właściciele ziemscy i miejscy, a w przeważnej liczbie księża dobre zasługi kościołowi rzymsko-katolickiemu.

Wawrzyniec zaślubił¹⁾ 5 stycznia 1623 w Żołyni Zofję Strubycównę

¹⁾ Metryka ślubu oryginalna.

de Stadniki i z tej żony pozostawił syna Macieja²⁾, ur. w Żołyni r. 1660, po którym z żony Anny N. (nazwisko spalone) syn Stanisław ur. 1700 w Żołyni³⁾, żonaty z Teresą Chmielowską (Chmielowszcanką) miał syna Franciszka.

Franciszek, ur. w Żołyni dnia 28 sierpnia 1738, spadkobierca po ojcu znacznych realności w Żołyni, jako wdowiec, poślubił w Żołyni dnia 18 lutego 1805 Teklę Burdówną i z tej żony pozostawił trzech synów: Dominika, Franciszka i Andrzeja (Jędrzeja).

I. Dominik — tegoż synowie: 1) Jakób, proboszcz w Lutczy diecezja Przemyśl, 2) Teofil, właśc. dóbr Niebylec w Rzeszowskiem, 3) Józef, profesor historii i literatury polskiej w gimnazjum w Sanoku, następnie w Wyższej Szkole Realnej we Lwowie, autor pracy historycznej źródłowej p. t. „Stosunek Polski do Niemiec do r. 1000“.

II. Franciszek, ur. 10/7 1808, zm. 24/5 1882; tegoż potomstwo: 1) Tomasz ur. 17/12 1853, urzędnik prywatny, ożeniony z Ludwiką Decowską, ma syna Jana-Wiktora 2 im. ur. 21/6 1884, który z Ewy ur. Łoś ma dzieci: córkę Ludwikę-Marję 2 im. i syna Adama-Stanisława 2 im. ur. 19/7 1888, 2) Jędrzej ur. 1830, z żony Marceliny Dziurzyńskiej ma dzieci:

a) Władysław, ur. 1868, agronom, z żony Stanisławy Futymówny ma dwie córki: Helenę-Marję 2 im. zamężną za Dr. praw Adamem Jamińskim, sędzią okr. Lwów, i Wandę-Stanisławę, Mgr. praw.

b) Michał, ur. 1880, przemysłowiec, obywatel m. Lwowa, w r. 1932 wybrany przez Związek Strzelecki Mieszczactwa Lwowskiego na króla Kurkowego, tegoż dzieci: Tadeusz ur. 1909, sł. praw na uniw. Jana Kazimierza, Irena, sł. praw U. J. K. i Michał-Adam, uczeń gimnazjalny.

c) Jan, dr. praw, notariusz w Komarnie n/D.

d) Józef, dr. praw, emer. dyrektor Banku Gosp. Kraj., z żony Stanisławy Trybalskiej ma córkę Marję, słuch. Uniw. Jagiell., i syna Zbigniewa, ucznia gimn.

e) Franciszek, ur. 8/9.1872, przemysłowiec we Lwowie.

f) córka Aniela zam. Jeżańska.

3) Ludwik, ziemianin i przemysłowiec, tegoż synowie: Antoni i Klemens przemysłowcy, Bazyli, Mgr. farmacji, Jan, urzędnik bankowy.

4) Franciszek, urzędnik powiatowy, ma dwu synów i dwie córki,

5) Ks. Piotr, emer. profesor gimnazjalny.

III. Jędrzej, ur. w Żołyni 1/12 1811, zmarł 21/3 1902 w 91 roku życia, ziemianin i przemysłowiec, uczestnik walk o niepodległość 1831 r., był dwukrotnie żonaty: 1 v. z żony Magdaleny Lic miał potomstwo: 1) Ks. Antoni ur. 1835, kapelan wojsk austr., przydzielony do kościoła Św. Szczepana w Wiedniu, skąd po kilkunastu latach, objął probostwo rzym. kat. w Chodorowie, gdzie odnowił gruntownie kościół; umarł tamże 8/9.1897; 2) Jakób, ur. w Żołyni 1846, jako uczeń gimnazjalny, brał udział w walkach roku 1863 pod Krzeszowem i Biłgorajem — umarł jako funkcjonariusz kolejowy w Zagórz k. Sanoka r. 1898.

²⁾ Akta stanu cywilnego, wskutek pożaru probostwa w Żołyni spalone lub opalone do 1700 r. — pozostały tylko fragmenty. ³⁾ Akt urodzenia Stanisława spalony — nazwiska matki brak.

Z żony Leokadij Schneider pozostawił 2 córki: Teresę i Wandę oraz syna Stanisława-Bolesława 2 im. ur. 12/5 1882, bankowca, autora kilku cennych podręczników dla urzędów bankowych, którego dzieci z żony Zofji Sieroszewskiej: Zofja-Marja, prof. gimn., syn Józef-Jakób 2 im., ur. 1908, kand. praw oraz syn Witold-Marjan 2 im. ur. 1920 uczeń gimn. 3) Anna ur. 1850 zam. Dziurzyńska zm. 16/9.1917.

2 v. Jędrzej z żony Petroneli, ur. 23/7 1830, zm. 20/1 1889, córki Wincen-tego Dziurzyńskiego i Marji Jędrzejowskiej, miał potomstwo:

1) Szczepan (Stefan), ur. 25/12.1860, ukończył Uniw. Jagiel. jako Dr. wszech nauk lekarskich, następnie lekarz miejski w Stanisławowie—lekarz pułkowy wojsk Austrii W. R. jako taki uczestnik Wojny Światowej, odznaczony rycerskim krzyżem orderu Franciszka Józefa, następnie major — lekarz W.P. na froncie ukraińskim pod dowództwem gen. Iwaszkiewicza, ostatnio komendant szpitali W. Pols.; z małżeństwa z Jadwigą-Felicją Gierowską, córką Ludwika i Broni-sławy z Wołodkiewiczów, ma potomstwo:

a) Tadeusz - Stefan, ur. dnia 16/12.1889, przemysłowiec w Nowym Jorku w Ameryce.

b) Piotr - Wiktor, ur. 11/7.1892, adwokat; z żoną Eugenią Wobrówną ma syna Janusza, ur. 11/3.1927.

c) Jan-Karol, ur. 2/11.1898, urzędnik Banku Gosp. Kraj., ożeniony z Heleną Szaynowną, córką Stanisława i Zofji z Uhmów, z niej córka Jadwiga, ur. 1933.

d) Stefanja - Józefa, ur. 19/3.1901, zamężna za Ludwikiem Karpow, naczelnikiem Urzędu Skarbowego.

2) Marcelina, ur. 1869, zamężna za Władysławem Misiorowskim, ma córkę Janinę, nauczycielkę i trzech synów.

3) Jan-Zygmunt, ur. 2/5 1872, urzędnik prywatny w dobrach księcia Pawła Sapięhy w Siedliskach koło Rawy Ruskiej, był dwukrotnie żonaty: 1 v. z Marją z Toruńskich, z niej syn Stefan-Eustachy, ur. 20/9.1898, Dr. filozofji, asyst. Uniw. Jana Kazimierza, autor szeregu rozpraw naukowych z zakresu zoologii, umieszczonych w czasopismach naukowych francuskich, wystany przez władze Uniw. Jana Kazimierza na studia do Neapolu; z drugą żoną Janiną Rożańską ma Jan-dwie córki: Marję i Janinę, obie nauczycielki.

Excerpta Documentorum ad Familiam Ciołek-Drzewickich. Pertinentia.

1429 an. in crastino Ascensionis Domini in Nieschava.

1. Vladislaus Rex ad petitionem Nicolai de Drzewica, secretarii et notarii sui, et Johannis, Petri, Jacobi et Clementis fratrum ipsius germanorum, villam ipsorum Drzewica, in districtu Radomiensi sitam, in civitatem iure maydeburgensi transformat.

Metr. Regni XVI f. 248.

Wszystkie metryki w par. Żółtyńskie diecezji przemyskiej.

1495 an. sabbato ante Trinitatis in Sochaczow.

2. Nicolaus Lubiatowski, venator Siradiensis, Evae, filiae Jacobi Drzewicki, castellani Zarnoviensis, uxoris suae 400 flor. hungaric. dotis et dotalicii cum consensu Mathiae Drzewicki, cantoris Sandomiriensis, fratris germani, inscripsit.

Metr. Regni XV f. 117.

1497 an. fer. 5 Venceslai in loco campestri circa civitatem Soczaviensem in Moldavia.

3. Litterae donationis super sortes bonorum in villis Wirzchowiska, Wyszynki, in Ossuchow Jacobo Drzewicki, castellano Zarnoviensi, datae sunt.

Metr. Regni XVI f. 92.

1498 an. fer. 2 Pentecostes Cracoviae.

4. Vincentius Ossuchowski pro villa sua Ossuchow, quam Jacobus de Drzewica, castellanus Zarnoviensis, propter absentiam a bello super se impetravit, cum Mathia Drzewicki, secretario regio et fratribus eius, filiis dicti Jacobi, talem fecit contractum, quod dictus Vincentius 300 flor. hung. solvere debet.

Metr. Regni XVI f. 204.

1499 an. fer. 4 ante Tiburtii et Valeriani Cracoviae.

5. Dnus Rex ad petitionem Mathiae Drzewicki, Scarbimiriensis et s. Floriani in Cleparz praepositi, canonici Cracoviensis et secretarii sui, oppido ipsius Skarbimirz a quolibet curru mercibus onerato ad dictum oppidum pro foro veniente, per 2 ternarios tollendi facultatem dat.

Metr. Regni XVI f. 272.

1501 an. sabbato ante Reminiscere in conventione Petricoviensi.

6. Officium vicecancellariatus Mathiae Drzewicki datum est.

Metr. Regni XIX f. 7.

1501 an. sabbato ante Reminiscere in conventione Petricoviensi.

7. Nicolaus Wspiniek de Skotniki Elisabeth, filiae olim Jacobi Drzewicki, castellani Zarnoviensis, uxori suae, 400 flor. hung. ratione dotis et totidem ratione dotalicii in villa Skotniki reformavit.

Metr. Regni XIX f. 15.

1504 an. fer. 4 ante Purificationis in conventione Piotrcoviensi.

8. Rex Mathiae de Drzewica, praeposito Scarbimiriensi et Regni vicecancellario, et Adae de eadem (Drzewica), capitaneo Lucoviensi, aliisque germanis medietatem advocatiae Opoczniensis de manibus Stanislai de Opoczno eximere consensit.

Metr. Regni XX f. 190.

1504 an. fer. 4 post Invocavit in conventione Piotrcoviensi.

9. Deputati sunt commissarii ad faciendas granities inter bona regalia Radzice, Brudzewice etc. ac bona haereditaria Drzewica, Dambrowka et duplici Zartki Mathiae, praepositi Scarbimiriensis et Regni vicecancellarii, Hieronimi, Posnaniensis et Sandomiriensis canonici, Adae, capitanei Lucoviensis et Valeriani germanorum de Drzewica.

Metr. Regni XIX f. 140.

1504 an. fer. 5 post Oculi in Drzewica.

10. Gener. Adam de Drzewica, succamerarius Sandomiriensis, approbat granities inter bona regia Długa Lanka et bona Swinary Martini de Skotniki. Metr. Regni XX f. 101.

1504 an. dominica in crastino Bartholomaei, Cracoviae.

11. Rex Mathiae de Drzewica, Regni vicecancellario et Adae Drzewicki, capitaneo Lucoviensi, pro meritis villam regiam Regnow districtus Ravensis de manibus Joannis de Wosniki eximere admittit.

Metr. Regni XXI f. 10.

1506 an. fer. 6 ante Oculi in conventionem Lublinensi.

12. Datus est consensus Mathiae de Drzewica, episcopo Premislensi et Regni vicecancellario, et Adae de Drzewica germano eius exemendi bona regalia Rzczyca, Glina, Zawady, Bobrowiec, Lang et Lubochowi districtus Brzeziniensis de manibus Ioannis Dunin de Uyasd.

Metr. Regni XXI f. 381.

1511 an. sabbato in crastino Valentini in conventionem Piotrcoviensi.

13. Datum est officium vicecancellariatus Christophero de Schidlowiec, castellano Sandomiriensi, per promotionem ad cancellarium Mathiae, episcopi Premisliensis vacans.

Metr. Regni XXV f. 5.

1511 an. feria 5 post Iudica Cracoviae.

14. Rex Mathiae de Drzewica, episcopo Premisliensi et cancellario Regni vel fratri eius Adae, subdapifero Cracoviensi, 1000 flor. pro festo Michaelis reddere pollicetur.

Lib. debitorum 252 f. 210.

1512 an. feria 5 in crastino s. Scholasticae Virginis Poznaniae.

15. Datus est consensus Reverendis. patri Mathiae, episcopo Premisliensi et Regni Poloniae cancellario, ac Gnoso Adae de Drzewica, succamerario Sandomiriensi, germano suo, ad exemendum bona regalia civitatem Schydlow cum villis ad eam pertinentibus, in districtu Corczyn sitis, de manibus Ieronimi de Curozwanki.

Metr. Regni XXVI f. 207.

1515 an. feria 4 Cinerum Cracoviae.

16. Datus est consensus Rever. patri dno Mathiae, episcopo Wladislaviensi et Regni Poloniae cancellario, ac Gnoso Adae de Drzewica, succamerario Sandomiriensi, germano suo, ad exemendum bona regalia castrum et opidum Inowlodz nec non villas Lubochen in terra Lanciensi ac Brzoza in districtu Radomiensi sitas de manibus gener. Abrahae, Bartholomaei et Sandivogii de Lenice.

Metr. Regni XXVI f. 288.

1515 an. fer. 6 ante Nativitatis Mariae Cracoviae.

17. Magn. Adamo de Drzewica, castellano Malogostensi, tenentario in Inowlodz et Brzoza; villam hanc Brzoza Abrahae Lanzenski Rex obligare permittit.

Metr. Regni XXX f. 43.

1515 an. fer. 2 in crastino Simonis et Iudae Cracoviae.

18. Castellanus Radomiensis per promotionem Nicolai de Schidlovyec ad castellaniam Sandominiensem Adae de Drzewica, castellano Malogostensi, confertur.

Metr. Regni XXX f. 73.

1519 an. sabbato ante Gregorii in conventionem Piotrcoviensi.

19. Dnus Rex castrum et oppidum Inowlodz necnon oppidum Ryczywol cum curia et villis pro 615 fl. hung. et 11753 flor. pol. Mathiae, episcopo Wladislaviensi, et Adae, castellano Radomiensi, fratribus de Drzewica iure reemptorio vendidit.

Metr. Regni XXXIV f. 148.

1519 an. die 20 Maii Cracoviae.

20. Sigismundus Rex, uti tutor Ludovici II Hungariae et Bohemiae regis, Mathiam de Drzewica, episcopum Wladislaviensem et Raphaellem de Lesno, castellanum Landensem, procuratores et nuntios speciales suos ad eligendum imperatorem Romanorum nominat.

Metr. Regni XXXIV f. 82,93.

1542 an. sabbato post Annae Cracoviae.

21. Reformatio dotis et dotalicii per olim Adam de Drzewica, castellanum Radomiensem, in bonis Drzewica Annae de Naramowice, consorti suae facta, ad preces dictae Annae confirmatur.

Metr. Regni LXIII f. 202.

1542 an. sabbato post festum s. Annae Cracoviae.

22. Sigismundus Rex summam 2000 flor. ungaricales super bonis regalibus per gener. olim Adam de Drzewica, castellanum Radomiensem, consorti suae Annae de Naramowice inscriptam, approbat.

Metr. Regni LXIII f. 202v.

1546 an. ipso festo s. Mathiae ap. Cracoviae.

23. Generosus Adamus Drzewicki cum consensu regio super oppido regali Inowlodz villisque ad illud pertinentibus reformationem consorti suae gener. Catharinae, filiae Nicolai Pierscenski Dzik inscribit.

Metr. Regni LXXI f. 95.

1555 an. sabbato ante dominicam Rogationum Piotrkoviae.

24. Sigismundus Augustus Rex Gene. Annam de Naramowice, olim Adae Drzewicki, castellani Radomiensis relictam viduam, ac Mathiam, praepositum Wladislaviensem, Jacobum, Adream, Adamum et Georgium, ac Nicolaum Georgii filios Drzewickie in possessione oppidi Ryczywol conservat.

Metr. Regni LXXXV f. 165.

1556 an. die s. Priscae, Varsoviae.

25. Sigismundus Augustus Rex certas summas super bonis regalibus generoso Andreae Drzewicki inscriptas nepotibus suis ex fratribus generosis: Martino-Jacobi et Georgio ac Nicolao olim Georgii Drzewickich transferre consentiendum duxit.

Metr. Regni LXXXVII f. 195.

1565 an. die 9 Octobris Vilnae.

26. Gener. Adam de Drzewica, castellanus Iunivladislaviensis, capitaneus Inovlodensis, Gostinensis et tenentarius Riczivolensis nobili Nicolao Brzozowski, familiari suo, advocatiam in oppido Riczivol cum consensu regio in certa summa concedit.

Metr. Regni C f 71.

1565 an. 9 mensis Octobris Vilnae.

27. Sigismundus Augustus Rex summam 20000 flor. pol. pro usu et necessitate Reip. apud gener. Adamum de Drzewica, castellanum Iunivladislaviensem et capitaneum Gostinensem accepit et eandem summam in bonis et proventibus capitaneatus Gostinensis assecuravit.

Metr. Regni C f 71v et 73v.

1580 an. die 2 mensis Iulii, Borissovii.

28. Stephanus Rex ad petitionem gener. Sigismundi Drzewicki, olim Adami castellani Iunivladislaviensis et capitanei Gostinensis filii, summam 12000 flor. super bonis suis et regalibus consorti suae Annae Christophorska, Ioannis, castellani Vielunensis filiae, inscriptam approbat.

Metr. Regni CXXIII f 367.

1581 an. die 20 Martii Varschoviae.

29. Stephanus Rex Gener. Ioanni Bieykowski, dapifero Premisliensi, tennam Gombinensem, in terra Gostinensi sitam, de manibus gener. Sigismundi et Adami Drzewickich, olim Adami, castellani Iunivladislaviensis filiorum, redimendum concedit.

Metr. Regni CXXIII f 799v.

1596 an. sabbato post Assumptionem Beatissimae Mariae in coelum Lublini.

30. Gener. Laurentius Drzewicki, olim gener. Sigismundi filius, in Ruszenice haeres, una cum assistentia tutorum suorum, gener. Stanislaum Ligeza, capitaneum Opocznensem, pro non danda satisfactione officii sui capitanealis citat.

Decr. Tribunalis Regni Lubl. 67 f 835.

1597 an. in castro Sanocensi feria quinta post festum S. Laurentii martyris.

31. Vener. Gregorius Piotrowski, praepositus Sanocensis et alii plebani totius fraternitatis beatae Mariae Virginis Dioecesis Praemisliensis ac districtus Sanocensis nomine recognoverunt, quia ipsi Magnificos Andream Męziński, castellanum Wielunensem, Georgium, Nicolaum, Stanislaum, Andream, Annam, consortem generosi Adami Drzewiczki et alios filios et filias generosi Georgii Latałski in Łabiszyn et alios possessores villae Kobylany de totali exolutione eiusdem fraternitatis census reemptionalis de villa Kobylany provenientis, per 12 marcas quolibet anno solvi debiti, quietant.

Castr. Sanoc. XXIII f 833—4.

1614 an. feria 4 ante festum s. Margarethae Lublini.

32. Gener. Laurentius Drzewicki, olim Sigismundi filius, in Ruszenice districtus Opocznensis haeres, de summa 7000 flor. pol. Rever. et Gnosos Joannem, canonicum Gnesnensem, Georgium et Andream Drzewickich, filios olim

Adae Drzewicki, capitanei Inowlodensis, per olim Adam Drzewicki, patrem eorum inscripta, quietat.

Decret. Trib. Regni Lubl. XXI f 430.

1620 an. in castro Sanocensi feria quinta post dominicam Reminiscere.

33. Gener. Georgius Ciołek Drzewicki recognovit, quia Generosae Annae de Hoczew Balówna, consorti suae legitimae, summam 15.000 fl. pol. ratione dotis post eam acceptam et aliam similem summam 15.000 fl. pol. ratione dotalicium in medietate bonorum suorum reformat.

Castr. Sanoc. LV f 665.

1620 (19/3) in castro Sanocensi.

34. Gener. Georgius Ciołek Drzewicki recognovit, quia obligat se generosis Joanni, Petro et Samueli Balom generosam Annam de Hoczew consortem suam ad faciendam per eam abrenuntiationem bonorum omnium paternorum et maternorum in manus generosorum Adami et Stephani Balów, fratrum eiusdem consorti suae post realem per se levationem summae 15.000 fl. pol., videlicet 13.000 in parata pecunia, duorum autem millium fl. pol. in auro, argento, clenodiis per generosam Hedvigim de Szczekarzowice Balowa inscriptae, in sex septimanis ad acta quaevis Regni statuere.

Castr. Sanoc. LV f 667.

1621 an. fer. 4 ante fest. Nativitatis B. V. M.

35. Gen. Georgius Ciołek Drzewiczki, eliberando gsum Andream Drzewicki fratrem suum germanum de submissione statutionis sui coram actis castrensibus Radomiensibus—gsum Christopherum Podlodowski de summa 10.000 fl. pol. gsae olim Annae de Drzewicza, filiae olim G. Adami Drzewiczki, sorori recognoscentis germanae, consorti vero suae legit. modo reformatorio inscripta, post mortem praefatae olim Annae de Drzewicza in se recognoscentem et alios fratres devoluta — quietat.

Castr. Sanoc. Lib. LV f 1657.

1623 an. 5 Novembris par. Żołyńia.

36. Respublica Polonia, palatinatus Lwów, districtus Łańcut, dioecesis Przemyśl, decanatus Leżajsk, parochia Żołyńia.

№ 323. Testimonium copulationis. Ex parte Officii parochialis r. l. Ecclesiae parochialis in Żołyńia notum testatumque fit, in libris metricalibus copulationum pro Brzoza Stadnicka. Tom 1 reperiri sequentia. Annus 1623. Mensis Novemb. Dies 5. Anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo tertio de 5 Novembris. Sponsus nomen Laurentius Drzewicki. Religio rom. cat. Sponsa nomen Sophia Storebyczówna de Stadniki. Religio r. c. Nomen et conditio Valentinus Patyna, Sebastianus Dłalis. Mat. bened. Quas testimoniales manu propria subscribo sigilloque ecclesiastico corroboro. Żołyńia die 19 August A. D. 1927. T. Frankiewicz L. S.

1624 an. feria 5 post donicam Misericordiae.

37. G. Georgius Ciołek Drzewicki gsum Hedvigim de Szczekarzowice, olim gsi Petri Bal de Hoczew, succamerarii terrae Sanocensis (relicam), de summa 15.000 fl. pol. per ipsam actis terrestr. Sanocensibus inscripta et

per gso Jaannem, Petrum et Samuelem Bale de iure suo tutorio approbata — quietat.

Castr. Sanoc. Lib. LVI f 2971.

1624 an. in castro Sanocensi feria quinta post dominicam Misericordia.
38. Gener. Anna de Hoczew, olim generosi Petri Bal de Choczew, succamerarii terrae Sanocensis filia, generosi vero Georgii Ciołek Drzewicki consors, recognovit, quia sibi per manus generosorum Adami et Stephani Balów de Hoczew fratrum suorum germanorum sufficienter et plenarie pro omnibus bonis paternis et maternis ipsam post parentes suos ratione dotis et paraphernae concernentibus satisfactum est, ratione cuius satisfactionis praefatos fratres suos quietat.

Castr. Sanoc. LVI f 2971.

1659 an. ipso die Transfigurationis Christi Lublini.

39. Gener. Adamus, subiudex Lublinensis, et Stanislaus Drzewickie, olim Georgii Ciołek filii, ac olim Barbarae de Drzewica Lubstowska, consortis castelani Bidgostiensis, fratres patruales germani, Nicolaum Podlodowski pro receptione certarum rerum ex bonis Drzewica citant.

Decr. Trib. Regni Lubl. 317 f 9.

1666 die 28 Septembris — Varsaviae.

40. Salvus conductus gsa Catharinae a Mirów (Myszkowska) olim gsi Stanisłai Ciołek in Drzewica Drzewicki, dapiferi Lublinensis viduae, super banitiones perpetuas binas in Tribunali Lublinensi ex parte gsi Adami Ciołek Drzewicki, subiudicis Lublinensis, obtentas.

Ossolineum, Manuskrypt № 136 f 100 v.

1672 an. feria 5 post Cinerum in Opoczno.

41. Generosi Franciscus de Skrzywno Dunin, patruus et tutor Annae ac Sophia de Siemkowice 1 v. Vladislai Dunin, 2 v. Andreae Ciołek de Drzewica Drzewicki consors et gener. Paulus Leszczynski contractum sponsalem inter se factum approbant.

Opoczno. Castr. Inscr. Man. 25 f 492 v.

1673 an. feria 6 pridie s. Mariae Magdalenae in Opoczno.

42. Gener. Adamus Ciołek in Dwrzewica Drzewicki, subiudex Lublinensis, gener. Sophiae de Libiszow, olim Andreae Libiszowski filiae, consorti suae, summam 2400 flor. in bonis suis inscribit.

Opoczno. Castr. Inscr. Man. 25 f 557 v.

1673 an. feria 6 pridie s. Mariae Magdalenae in Opoczno.

43. Gener. Zophia, filia olim Andreae Libiszowski et Marinae de Boglewice, consors gener. Adami Ciołek in Drzewica Drzewicki, subiudicis Lublinensis, gener. Andreae Libiszowski sortes suas in Idzkowice, Libiszow et Kruszewic in districtu Opoczniensi sitas resignavit.

Opoczno. Castr. Inscr. Man. 25 f 557 v.

1673 an. feria 4 in vigilia Purificationis Virginis Mariae Lublini.

44. Gener. Michael et Georgius Czerminskie gener. Adamum Ciołek Drzewicki, olim gen. Stanisłai, subdapiferi Lublinensis, cum gener. Catherina de

Mirow, bonorum villae Sosnowa Wola haeredissa procreatum filium, pro expulsionem de pratis dictae villae citant.

Decr. Trib. Regni Lubl. 353 f 51.

1674 an. feria 4 ante s. Mathaei ap. in Opoczno.

45. Gener. Adamus Ciołek in Drzewica Drzewicki, olim gener. Stanisłai Ciołek in cadem Drzewica, dapiferi Lublinensis, filius, recognovit, quia ipse zelo pietatis ductus, ad maiorem Dei et Virginis Mariae cultum, propagando denique prosapiae suae domus Drzevicianae ac parentum suorum memoriam, praeposito Drzevicensi summam 700 flor. super bonis assecurat et censum 7 flor. pro festo s. Mathaei quotannis solvere se et suos successores obligavit. Praepositus vero cum servitore vel bacalario qualibet hebdomada, die videlicet sabbatavo horas de Conceptione Virginis Mariae ritu solita decantare tenebitur.

Opoczno. Castr. Inscr. Man. 26.

1683 an. feria 3 post dominicam Rogationum Lublini.

46. Inter religiosas Theresiam, priorissam conventus Cracoviensis ordinis s. Theresiae et gener. Zophiam Libiszowska olim Adami in Drzewica Drzewicki, subiudicis Lublinensis, relictam viduam, tum Alexandrum, Sophiam et Helenam cum olim Theresia Wioteska 1-v ac Barbaram cum dicta Libiszowska 2-v consorte procreatos necnon Adamum olim Stanisłai Drzewicki, subdapiferi Lublinensis Drzewickie, olim vero gener. Georgii Drzewicki nepotes et neptas germanos occasione bonorum Studzianki decretum pro summa 4000 f.

Decr. Trib. Regni Lublin. 375 f 225.

1687 an. feria 5 post festum s. Bartholomaei in Opoczno.

47. Gener. Nicolaus Zajączkowski certam summam (500 fl.) sibi per olim Stanislaum Drzewicki, dapiferum Lublinensem, inscriptam, gener. Sidoniae de Magna Kończyce, olim gener. Adami Drzewicki consorti relictae, cedit.

Opoczno. Castr. Inscr. Man. 28.

1687 an. feria 5 post festum s. Francisci Conf. in Opoczno.

48. Rever. Iacobus Kierzkowski, decanus Ravensis, gener. Sidoniam de Magna Konczyce (Mniszchówna), olim Adami in Drzewica Drzewicki relictam viduam, necnon Stanislaum, Ioannem et Alexandrum Drzewicki praedictorum Adami et Sidoniae filios, bonorum Żartki haeredes, de censibus a summa 2000 flor. per Magn. Alexandrum Drzewicki, subcamerarium Lublinensem, debitam quietat.

Opoczno. Castr. Inscr. Man. 28.

1695 an. die 6 mensis Aprilis Varsaviae.

49. Castellanatus Lublinensis gnoso Alexandro Drzewicki, subcamerario Lublinensi, post fata Mgci olim Felicis Paris, castelani Lublinensis, collatur.

Lib. Sigillatorum 15 f 81.

1705 an. die 4 mensis Novembris in castris ad Tykocin.

50. Palatinatus Lublinensis post fata Mgci Tarlo, palatini Lublinensis, Mgco (Alexandro) Drzewicki, castellano Lublinensi, confertur.

Liber Sigillatorum 16 f 192.

1717 an. feria 4 in crastino s. Mathaei apost. Lublini.

51. Il. Mag. Hieronimus Drzewicki, palatinides Lublinensis, ac Constantia

Niemierzyowna, consors eius divortiata et Catherina eorum filia, Alexander, palatinus Lublinensis, tum Constantia, consors Mag. Iosephi Soltyk, pocillatoris Podoliae filii et filia olim (Alexandri) palatini Lublinensis, bonorum Zaklikow, Rudnik, Zdziechowice, Studzianki et aliorum haeredes, ad instantiam Catherinae Bogatkowna olim Casimiri Bogatko, capitanei Vislicensis et Sidoniae Mniszchowna, 1-v olim Adami Ciołek Drzewicki, 2-v dicti Bogatko coniugis, filiae nunc Stanisłai Jablonowski consortis atricis occasione certarum summarum decretum.

Decr. Trib. Regni Lubl. 452 f 795-v.

de DUCHEAUME de Heimet Antoni, vicekapitan wojsk francuskich, przedstawiający pochodzenie swoje szlacheckie z prowincji Normandzkiej, gdy przybył dla obrony chrześcijaństwa pod Wiedeń, osiadł w Polsce, w nagrodę męstwa i waleczności otrzymał 1685 r. od króla Jana III indygenat z zatwierdzeniem używanego dotąd herbu (Metr. Kor.).

DUDIENOK Iwan, syn Timofieja, występuje 1529 r. jako świadek przy sporządzeniu aktu (Arch. Dubrowl.).

DULEPSKI Nikodem, administrator dóbr Wola Smogorzowska i Chelchy, własności Antoniego Dembińskiego, łowczego krakowskiego, prowadził 1700 r. proces z Dobrzyńskim Kazimierzem (Decr. Tr. Lubl.).

DULDUŁ Roman, towarzysz w pułku tatarskim 1658 r. (Prof. Dziadulewicz).

DUNINOWSKI Michał, woźny pow. oszmiańskiego, występował 1791 r. z urzędu (Arch. Dubrowl.).

DUPPERT Ludwik, komisarz generalny kopalń solnych 1701—1728 (Decr. Tr. Lubl.).

DURNIKIEWICZ Augustyn, pisarz kancelarii król., otrzymał 1605 r. wójtostwo wsi Obradów w starostwie parczowskim (Metr. Regni).

DYBIŃSKI z Dybna Marcin, dziedzic Jurkowa na Mazowszu, pozwał 1714 r. Baczyńskiego o sumy. Franciszek, sędzia deputat Tryb. Lubels. 1743 r. (Decr. Tr. Lubl.).

DYDOWSKI Józef, podstarości żytomierski, pułkownik wojsk kor., pozwał 1722 r. Kaszowskiego Krzysztofa, chorążego chełmińskiego, o zabranie przewożonego zboża (Decr. Tr. Lubl.).

DYRING v. DERING Henryk, kapitan J.K.Mci, pozwany 1663 r. o najazd dóbr szlacheckich (Decr. Tr. Lubl.).

DYTŁOF Wojciech pozywa 1701 r. Iżyckiego o sumy, a 1719 r. Kulikowskiego o świadectwo (Decr. Tr. Lubl.).

DZIELEWSKI Jakób wniósł 1598 r. protest przeciw wyrokowi radzieckiemu warszawskiemu w sprawie swojej z Reginą, żoną sławetnego Baltazara Sochy (Metr. Regni).

DZIERŻĄŻYŃSKI Antoni i Tomasz, synowie Stefana, zapisali siostrom swoim: Katarzynie i Marjannie 232 flor. (Petr. C. Inscr.).

DŻAFAROWICZ — ród pochodzenia kozackiego. Achmec notowany 1567 r. w popisie wojska litewskiego (Prof. Dziadulewicz).

F.

FILLEBORN v. FILIBORN v. FÜLLEBORN v. FILBORN h. KORWIN.

Piotr Filleborn, rotmistrz wojsk polskich, dnia 18.3.1706 r. wprowadzony w posiadanie dziedziczne części dóbr Zubowszczyzny w woj. kijowskim (Ks. gr. kij.) Inny Piotr Filleborn, tow. Kawalerji Narodowej chorągwi ord. Aug. ks. Sułkowskiego, woj. pozn., otrzymał, na swoją prośbę, dymisję w randze podchorążego (akt odpowiedni dla Urodzonego Piotra Fileborna* z podpisem króla St. Augusta, wydany dn. 7.5.1785 r.; oryg. w posiadaniu p. Stanisława Filleborna z Gawarca.

W 1755 r. Samuel Filleborn, syn Piotra, rotmistrza, zeznał w gr. kijowskim, że dziedziczną swoją, po ojcu, część dóbr Zubowszczyzny sprzedał Retlińskiemu (v. Reźlińskiemu) ks. gr. kijow.; syn tegoż Samuela, a wnuk Piotra, rotmistrza, Samuel-Beniamin Filleborn oskarżył 25.3.1770 r., w sądzie kijow. Jana Glińskiego o przejmowanie listów i inne występki (Ks. sąd. kij.).

Tenże Samuel-Beniamin Filleborn, syn Samuela, osiadł w jurydyce warsz. Lesznie, i ożeniwszy się z Barbarą z Gembarzewskich h. Abdank, córką Andrzeja i Reginy, zawarł układ w sprawie spadku po rodzicach swej żony, w Warszawie 26.3.1784 r. i 15.12.1785 r., z braćmi żony: Szymonem, dzierżawcą dóbr biskupich pod Pułtuskim, i z Marcinem Gembarzewskimi (Ks. gr. sąd. pułt. t. 15 str. 139 i akty z jur. Leszno). Samuel-Beniamin był urzędnikiem Mennicy Król. w Warszawie, zmarł w 1800 r., licząc lat 53, a żona jego, wspomniana wyżej Barbara z Gembarzewskich, zmarła dn. 12.3.1814 r., licząc lat 75 (sepult. w par. św. Jana w W-wie). Samuel-Beniamin i Barbara pozostawili dwanaścioro potomstwa: Jana-Daniela (ur. 1782 r.), Jana-Gabryela (ur. 1775 r.), Jana-Efraima (ur. 1777 r.), Ewę-Annę (ur. 1780 r.), Rozinę-Dorotę i Daniela-Chrystjana (chrzczeni 1782 r.), Annę (ur. 1783 r.), Jana-Samuela (ur. 1783 r.), Jana-Antoniego (ur. 1786 r.), Barbarę-Reginę (zameż. Molinari), Jana zwanego też Józefem (2-chim.) i Juljanę za Michałem Słuchockim herbu Jasięńczyk (Akty chrztu w par. św. Andrzeja, w W-wie).

Z wymienionych powyżej dzieci Samuela-Beniamina i Barbary: 1) Jan-Samuel ożenił się z Antonią-Ewą Filipecką, był vice-kontrolerem kasy Mennicy Warsz. w Król. Kongr. (Akta st. sł. b. Kom. Sk.), dziećmi jego (metr. w par. św. Andr.) byli: a) Hilary-Jakób (ur. 1814 zm. 1865 r.), konduktor dróg bitych Kr. Kongr., który z żony Karoliny ze Ściborskich pozostawił kilkoro potomstwa: b) Emilja-Barbara (chrzcz. 1815 r.), c) Antonina-Walerja (chrzcz. w 1820 r.), d) Samuelina-Irena (ur. 1817 r.), za Franciszkiem de Tournelles, budowniczym, oraz e) Seweryn-Grzegorz (chrzcz. 8.9.1815 r. w par. św. Andr., zm. 5.8.1850 r. w par. św. Krz. w W-wie), znany poeta, przywódca t. zw. cyganerji literackiej, redaktor pisma „Nadwiślanin”, bezżenny.

2) Jan-Gabryel (syn Samuela-Beniamina i Barbary), w 1830 r. był administratorem dóbr biskupich w Janowie podl.; ożenił się z Karoliną de Ritz; synami jego byli: Adolf, ur. 1816 r. (metr. w Starokonst.), oficer w. ros., bezżenny, i Julian-Aleksander, ur. 1821 r. (metr. w Starokonst.), sędzia Tryb. Cyw.

Gembarzewski Emil, student, syn Andrzeja, sędziego pok. w Biłgoraju, i Ewy z Chróścielewskich, wnuk Antoniego i Matyldy z Lędzkich h. Janina, powstaniec w 1863 r., zabity w bitwie pod Krzywosądą. (Z. Kolumna „Pamiętka rodz. ect. cz. II str. 76).

GRUCHAŁA h. własnego: dwa białe charty, biegnące obok siebie, pod złotym półksiężycem, w polu niebieskiem (Żernicki „Die poln. Stammwappen“ str. 130). Szlachta kaszubska, licznie rozrodzona w pow. kartuskim i od wsi biorąca przydomki Gruchałów-Węsierskich, Zdunowskich, Sulerzyckich. W 1774 r. Ludwik Gruchała z synem Franciszkiem i Piotr z synem Aleksandrem, osiedli w pow. starogardzkim. Antoni Gruchała-Węsierski, dziedzic cz. Mścierzewi, w 1791 r. (Dr. Max Bär „Der Adel und der adlige grundbesitz“, str. 8, 77 etc.) Gruchała (niem. Gruchalla) Michał, dziedz. cz. Trzebiatkowa, w 1836 r. (Z. Zedlitz-Neukirch „Neues Preus. Adels-Lexikon“ str. 291. Żernicki: „Der Polnische Adel“ str. 314 etc.).

H.

HASSMAN (vel Asman, mylnie odczyt. Hoffman). Rodzina pochodząca z Warmji (vide Asman t. I). Ludwik Hassman, syn Krystijana i Katarzyny, w 1768 r. sędzia i wójt grodu pułtuskiego. (Ks. gr. pułt. t. 12 str. 134, t. 15 str. 22, 31); żonaty z Franciszką z Drązewskich h. Trzaska (Acta act. kapit. pułt. w Płocku, ks. 110 str. 346, 350); w 1796 r. zawarł z rodziną ugodę w sprawie spadku po swoim bracie rodzonym ks. Andrzeju Hassmanie, kan. pułt., prob. wąsoskim, po którym dziedziczyły też jego siostra: Agnieszka, zamężna Tomaszowa Pomaska h. Trzaska, z córką Anną Grzegorzową Załęską h. Prus, i Jadwiga Szymonowa Gembarzewska h. Abdank (Acta act., j. w., ks. 120 str. 185, 193, 226). Teresa z Hassmanów I-o v. Prędecka, II-o v. z. Józefa Gembarzewskiego, w 1797 r. (Metr. śl. par. Yoniec). Franciszek Hassman, sekr. gen. pref. radoms., kawaler orderu św. Stanisł. (Łoza St.: „Spis kaw. ord. św. Stan.“, w 1815 r. i w 1823 r.).

J.

NOSTITZ-JACKOWSKI h. własnego, t. V (f 313).

O rodzinie Nostitzów w polskiej heraldyce spotykamy dużo niejasności, gdyż niema herbarza, w którymby podano początek tego rodu w Polsce i chwilę rozrodzenia się jej od pnia niemieckiego. Jest to tem dziwniejsze, że istnieje wiele materiału specjalnie wyjaśniającego jej początki.

Rodzina Nostitzów pochodzenia łrzyckiego, bierze nazwisko od włości tejże nazwy w okolicy Weissenburga. Jej herbem pierwotnym są rogi bawole w srebrno-czerwonej szachownicy w polu niebieskiem; w miarę przybywania dóbr ziemskich i połączeń rodzinnych herb ten się zmieniał. Co do herbu Nostitzów-Jackowskich, znanych ogólnie jako herbu Ryś, to przypuszczamy, iż herb ten został przyjęty na mocy pokrewieństwa z rodziną Jackowskich z Pomorza. Trudno jednak do-

ciec genezy tego herbu, wiadomo tylko, że rogi nostitzowskie zostały następnie umieszczone w czerwonym sercu znajdującem się na piersiach rysia biegnącego.

Aczkolwiek panegiryci wspomniają już w VIII wieku Nostitzów, to dopiero od XI wieku można z pewnem prawdopodobieństwem stwierdzić członków tej rodziny. Co do przynależności domu Nostitzów-Jackowskich do rodziny Nostitzów niemieckich nie może być żadnych wątpliwości, choćby już z tego powodu, że przy tworzeniu się związku rodzinnego Nostitzów w XVI w. t. j. w r. 1577 polscy kuzyni byli przewidziani jako członkowie związku, tem samem wykazuje to, że mimo różnicy narodowości i często wyznania, linje poszczególne utrzymywały między sobą rodzinne stosunki.

Poza licznymi dyplomami baronowskimi, hrabiowskimi Św. Państwa Rzymskiego, Prus, Rosji, Bawarii, Saksonji, Nostitze w swej linii polskiej otrzymali zatwierdzenie szlachectwa w Król. Polskiem 1838 z h. Ryś dla Michała i Wojciecha, synów Andrzeja, dziedzica dóbr Dąbrówka, jakoteż dla Xawerego Nostitz-Jackowskiego. Linja Nostitzów-Drzewieckich otrzymała indygenat polski 1768 z h. Ryś w osobie Gotfryda-Erdmana Nostitza, szambelana JKmci. Z tego też powodu ułożyła cała rodzina Nostitzów wywód genealogiczny wszystkich linii, który następnie zatwierdzony przez specjalnego cesarskiego komisarza służył za podstawę w uzyskaniu indygenatu. Zarówno w aktach poszczególnych jak i w tablicach genealogicznych wspomnianego wyvodu Nostitz-Bąkowscy i Nostitz-Jackowscy występują z tytułem hrabiowskim, o którego zatwierdzenie w Królestwie Polskiem czynili starania Franciszek i Józef w pocz. XIX w.

Wspólnym antenatem rodziny Nostitzów dla wszystkich jej linii ma być Fryderyk Nostitz, występujący 1147 w Ziemi Świętej. Prawnuk jego Stanisław Nostitz, zabity pod Lignicą 1241, pozostawił dwóch synów, z których jeden Anonimus przeniósł się jako pierwszy do Polski i zaślubiwszy dziedziczkę Jackowa, miał przyjąć jej nazwisko i herb, lecz już na jego prawnuczce wygasła ta linja, a ona sama, zaślubiwszy Albrechta Nostitza z linii niemieckiej, przeniosiła w jego dom herb Ryś i podwójne nazwisko. Drugi syn Stanisława Hartwig na Damitsch, na Śląsku 1287 zostawił synów: 1. Ottona, po którym idzie szczerp starszy, z którego wyszły linje hr. Nostitzów-Rieneck w Czechach, i hr. Nostitz-Rokitnitz, linje na Werda, Rothenburg i Malschitz, następnie 2. Jerzego, który jest założycielem szczerpu młodszego, po którym poszły linje na Ullersdorf, Jänckendorf, linja hr. rosyjska, oraz linje polskie Nostitz-Bąkowskich, i Nostitz-Jackowskich jakoteż Nostitz-Drzewieckich i linja hr. śląska. Zajmiemy się więc tu jedynie linią Jerzego na Ullersdorfie, który żył c. 1306. Jego syn Konrad 1350 na Ullersdorfie i Damitsch miał dwóch synów, z których Otton na Ullersdorfie był założycielem linii niemieckich, Mikołaj zaś bezpośrednim antenatem Nostitzów-Jackowskich.

Mikołaj, syn Konrada, żył c. 1410, dziedzic Damitsch. Syn jego Kacper, dowódca wojsk ks. pomorskiego 1460 w służbie Zakonu Krzyżackiego, miał syna Jana, fundatora klasztoru niedaleko Gdańska, pana na Lampersdorff. Dwaj jego synowie: Wawrzyniec stał się założycielem linii Nostitzów-Bąkowskich i Nostitzów-Jackowskich, drugi zaś Fryderyk pozostał na Śląsku i jest antenatem

linji Nostitzów-Drzewieckich również w Polsce w XVI w. osiedlonych jakoteż hrabiowskiej linji na Damitsch.

Wawrzyniec powyżej wspomniany zostawił syna Albrechta, właściciela na Jackowie, Bąkowie (?), które to dobra wziął w posagu za żoną Nostitz-Jackowską, h. Ryś, prawnuczką Albrechta Nostitza, o którym wyżej była mowa. Od dwóch synów Wawrzyńca t. j. Jana zaczyna się indywidualna linja Nostitzów-Bąkowskich, a od Mikołaja linją Nostitzów-Jackowskich.

Linja Mikołaja. Mikołaj, syn Wawrzyńca, pan na Jackowie, Bebbrowie i t. d., z żony Doroty Czarlińskiej zostawił dwóch synów: Kacpra, założyciela ziemczonę linji Nostitzów-Jackowskich, z której żyła w pocz. XX wieku Henrjetta, siostra miłosierdzia w Berlinie, córka Hipolita, oficera wojsk pruskich, oraz Abrahama na Jackowie, Przebendowie i t. d., żonatego z Barbarą v. Pier-schen Kąską, h. Brochwicz.

Synowie Abrahama: 1) Jan 1631, żonaty z Zofją Garczyńską, 2) Krzysztof, pan na Jackowie, na które otrzymał przywileje lenne 5.VI.1618, 21.V.1621, z żony Katarzyny z Orla Garczyńskiej zostawił synów: 1) Aleksandra na W. Turzy, 2) Michała, 3) Jana, 4) Rafała, którego córka Zofja za Kazimierzem Lewald-Płacheckim, 5) Krzysztofa i 6) Bogusława, pana na W. Turzy 1618, żonatego z N. Elżanowską, kasztelanką chełmińską, którego syn Jan na W. Turzy i Trzebcu, z żony Rozalji Trzebskiej, h. Nieczuja miał syna Michała na W. Turzy, podczaszego czernihowskiego, zm. 1766. Michał zostawił z żony Eleonory Dąbrowskiej h. wł. dzieci: 1. Wojciecha, burgrabiego grodzkiego kowalewskiego 1764, żonatego z N. Lewald-Płachecką, z której dzieci: I Juljan, oficer wojsk pruskich, II Kacper, III Józef i IV Katarzyna Marjanowa Cissowska, oraz 2. Aleksandra, dziedzica na Montowie, Sterlusach, W. Turzy i t. p., jakoteż Pluskowę, Biechowa, Biechówka, Zalesia, stolnika parnawskiego, żonatego trzykrotnie: 1 v. z Dorotą Radolińską, 2 v. N. Niewieścińską, kasztelanką elbląską, 3 v. Marjaną Kczewską. Pozostawił Aleksander z trzech żon następujące potomstwo: Józefa, Joannę, żonę Józefa Wolfheim-Wilkszyckiego, Izabellę, żonę Pawła Kalksteina, Hipolita, pana na W. Jabłowie, Lipinkach, etc., oficera wojsk polskich, który z żony Joanny Lewald-Jezierskiej miał dzieci: 1. Marjanę, 2. Aleksandrę, 3. Cecylję, 4. Hjacynta, pana na W. Jabłowie, żonatego z Konstancją Grąbczewską. Dzieci tego ostatniego: Teodor na W. Jabłowie z dwóch żon: Aleksandry Guttry miał dzieci: Zofję i Aleksandrę, z drugiej Heleny Guttry siostry poprzedniej: Anielę, Marję, Cecylję, Henryka, artystę malarza, ur. 1880, oraz Teodora. Poza nimi miał Hjacynt dzieci: Zofję Edwardową Kalksteinową, Henryka, prowincjała Jezuitów w Chyrowie, założył on zakład wychowawczy, proces jego kanonizacyjny ma być niebawem podjęty, i Ludwika. Bratem Hipolita a synem Aleksandra był też Józef, dziedzic na Starych i Nowych Bielicach, Sędzicach, Gryźlinie itd., żonaty z Józefiną Cissowską, z której były dzieci: 1. Anioł, pan na Buczku, 2. Aniela, żona majora Wyczałkowskiego, 3. Wiktorja, żona majora Sierocińskiego, 4. Joanna, 5. August, 6. Ludwik, członek Pruskiej Izby Panów, pan na Bielicach, żonaty z Juljaną Hutten-Czapską, z której pięcioro dzieci: I Władysław, II Helena, żona Bolesława Wierusz-Kowalskiego,

pana na Trzcinach, III Zofja, IV Adolf, V Kazimierz. Dalszemi dziećmi Józefa i Cissowskiej byli: Antonina, Florjan, Anastazja, w końcu Hipolit, pan na Sędzicach, żonaty z Juljaną Koszembahr-Łyskowską, córką Hipolita na Wicze-wie i Doniemirskiej. Pozostawił on siedmioro dzieci: 1. Józefa na Sędzicach, żonatego z Marją Waldowską, 2. Emilję, żonę Juliana Samplawskiego, 3. Antoninę, żonę Franciszka hr. z Lubrańca-Dąbskiego, 4. Olimpję, Urszulankę w Krakowie, zmarłą 1922, 5. Ludwika, ur. 1858, zmarłego w Poznaniu 1916, żonatego z Bronisławą Sikorską h. Cietrzew, córką Stefana na W. Chełmach i Marji Dekowskiej, którego syn Stefan, b. starosta szubiński, żonaty z Zofją Watta-Karczewska, ma trzech synów: Henryka, Jerzego i Witolda oraz córka Julia, żona Jerzego Doruchowskiego, właściciela Ostrowia. W końcu Hipolit miał jeszcze syna Lucjana i córkę Marję, żonę Dr. Aleksandra Esden-Tempskiego.

Z trzeciej żony Kczewskiej Aleksander Nostitz-Jackowski pozostawił Jana Nepomucena, Xawerego, pana na Kosielsku, Szeńsku, Gordowie, Swiedziebnie, Dobrsku etc., prezesa departamentu świeckiego w X. Warszawskim, członka Heroldji Król. Polskiego, żonatego 1 v. z szambelanką Zakrzewską, z której córka Marjanna, żona Jana-Bogumiła ks. Światopółk-Mirskiego, gen. wojsk polskich, znana jako autorka, oraz 2 v. z Anną Tuchołczanką, z której synowie: I Jan, II Aleksander na Bogurzynie, Biechowie, Biechowku i t. d., prezes Tow. Kred. Ziemińskiego w Płocku, członek Rady Stanu Król. Pol., żonaty z Marją Wybicką, córką Jana i Nostitz-Bąkowskiej. Ten ostatni miał dzieci: I Xawerego, II Mieczysława, pana na Bogurzynie, żonatego ze Stefanją Chmyzowską, z której syn Mieczysław, żonaty z Aleksandrą Nostitz-Jackowską, których syn Bartłomiej, ur. 1916, III Franciszka, na Kijowcu, którego z Julji Multanowskiej dzieci: Aleksandra, żona Mieczysława Nostitz-Jackowskiego, swego brata stryjecznego, Andrzej, rotmistrz w 4 p. strzelców konnych, żonaty z Adelą Komorską, z której ma dzieci: Tadeusza ur. 1922, Marję, ur. 1924, oraz syna ur. 1927; Zofja, żona Kazimierza Esden-Tempskiego, Tadeusz poległy w wojnie światowej, Kazimierz, por. w 17 p. ułanów, żonaty z Felicją Swinarską oraz Anna. Siostry Franciszka i Mieczysława były: Leonarda Kielczewska, Marja Chmyzowska i Zofja. Trzeci syn Xawerego i Tuchołczanki Józef, pan na Glinowiecku, Chotumie, Dobrsku etc., żonaty 1. v. z Pelagją Trzcinią, h. Pobóg, 2. v. z jej siostrą Izabellą miał dzieci: z 1. żony Zygmunta, Annę Grabowską, Izabellę, z drugiej zaś Wandę zmarłą, Jadwigę i Magdaleny, żonę Franciszka Kijewskiego. Czwarty syn Xawerego, Franciszek, pan na Chalinie, Gordowie, Antoniewie, Białasach, Paprotkach itd., z żony Teodory Chelmickiej, starościanki dobrzyńskiej, miał dzieci: Aleksandra zm. 1928, żonatego z Marją Kołakowską, h. Kościeszka, Józefa, Władysława, Marję, artystkę malarzkę, żonę Kazimierza Wasilkowskiego, Zofję, żonę Ignacego Jakowickiego, Anielę ur. 1854, żonę Michała Naimskiego z Rokotowa, pana na Lesznoli.

Ź R Ó D Ł A:

1. Almanachy gothajskie.
2. Siebmacher „Wappenbuch“.

3. „Beiträge zur Geschichte des Geschlechtes von Nostitz“.
4. Probatio historico-chronologica 1767.
5. X. Kozierowski „Obce rycerstwo“.
6. Knocte „Geschichte des oberlausitzer Adels“.
7. Kodeks Dypl. Wielkopolski, Akta Ziem. i Grodz. kościańskie, wschow-
skie, Arch. gdańskie.
8. von Ledebur, Adelslexicon der Preussischen Monarchie.
9. von Zedlitz-Neukirch, Neues Preussisches Adels-Lexicon, oder genea-
logische und diplomatische Nachrichten.

M.

MALISZEWSKI vel MALESZEWSKI z MALESZEWA, NIEDŹWIEDZIA i MORAW, h. GODZIEMBA t. X — 142.

Gniazdem Maliszewskich jest włość Maliszewo, w Płockiem, pow. lipnowskim, poza nią istnieje wieś tejże nazwy w parafii Rogotwórk, zapewne później założona, oraz inna jeszcze w par. Kikoł. Poza tem założyli jeszcze Maliszewscy w XV w. w Łomżyńskim na nabytych w r. 1438 oraz nadanych w r. 1418, ziemiach osadę Maliszewo, a mianowicie: Albin, Andrzej i Wojciech z Moraw, oraz Mikołaj z Niedźwiedzia, syn Dobryśława. Ta ostatnia wieś rozpadła się wskutek działów na osady Maliszewo-Perkusy vel Perkusze i Maliszewo-Łynki (Cod. Mai. Pol. t. III nr. 1325).

Maliszewscy pisali się też na Niedźwiedziu i Morawach, pierwszy w pow. lipnowskim, drugi w przasnyskim, która to ostatnia wieś miała część nazwaną Morawy-Śliwki, co dało niektórym członkom rodziny Maliszewskich ten przydomek np. Hieronimowi (Wyr. Tr. Lub. 36 fol. 804). Założenie wsi o nazwie włości rodzinnej w Łomżyńskim i różna pisownia, spowodowały, że heraldycy rozróżniali dwie rodziny tego nazwiska i herbu, zależnie od pisowni, gdy tymczasem jest tylko jedna rodzina tego herbu, której poszczególne linje osiadły w Łomżyńskim, na Podolu, na Litwie, a w XIX wieku w Rumunji, oraz istniała jedna ziemczona w Prusach Wschodnich, i jedna we Francji. Forma najstarsza pisowni jest Maleszowa, która występuje w r. 1363 przy wzmiance o Jakuszu z Maleszowa, cześniku mazowieckim (Cod. Dipl. Rzyszcz.).

Przynależność Maleszewskich do rodu Godziemków stwierdzoną została przy przyrzeczeniu ziemi Dobrzyńskiej obioru Jagiellończyka na króla, 25 stycznia 1434 r., gdzie występują oni jako członkowie rodu Godziemków. Najstarszym przodkiem tej rodziny jest Jakusz, czyli Jakób de Maleszowa, cześnik księstwa mazowieckiego, występując w r. 1363, następnie zaś w r. 1368, w końcu 22 grudnia 1393 jako cześnik brzesko-kujawski. (Cod. Dipl. Rzyszcz. 92 27/12, 95 10/3). Był on prawdopodobnie bratem comesa Bernarda Godziemby, sędziego dobrzyńskiego, dziedzica Mokowa, oraz Andrzeja na Głowninie, a synem Berwelda, kasztelana na Korabnikach. Synowie Jakóba: Lutek oraz Henryk, występują 1413 r. w sprawach przysięgi. Synem Jakóba musiał też być Dobryśław,

którego syn Mikołaj posiadał Niedźwiedź. Syn tego ostatniego Urban był 1496 dziedzicem na Maleszewie. Prócz Urbana występują bracia: Alexy, tego syn Hieronim Śliwka 1524, i dzieci tegoż Jan 1589, Małgorzata i Dorota. (Wyr. Tr. Lub. 10 fol. 77; 36 fol. 804). Następnie Maciej, Piotr i Stanisław, który dziedziczy na Maleszewie 1485. Synowie tegoż ostatniego: Paweł, Marek, Jan, Wojciech występują przed aktami łomżyńskimi, zambrowskimi i wiskimi w latach 1490—1530.

Wspomniany wyżej Urban zostawił synów: Jakóba, Jana, Stanisława, Wojciecha i Pawła. Z nich Jakób miał synów: Macieja, Stanisława, Walentego i Jana 1582. (Wyr. Tr. Lub. 11 fol. 740), podstarościego kolneńskiego, 1563 (Zap. Tryb. Piotr. 22 fol. 973). Z tych braci Stanisław jest właścicielem Maliszewa oraz dóbr Chodorąska, niedaleko Karnkowa, pow. Lipno (Paw.). Był on sędzią grodzkim bobrownickim (Wierzb. V 3326); kwituje 1566 z wykupu w Rudzie, jest sędzią ziemskim dobrzyńskim (Insc. Bobr. 1598 f. 644 oraz Inscr. Kc. 18 fol. 189). Stanisław Maliszewski studjował na uniwersytecie krakowskim 1551 (Alb. stud.), musiał zaś umrzeć koło r. 1598. Pierwszą jego żoną była Zofja Kuczborska-Chodorąska, za nią też w posagu wziął części na Chodorąsku. Dziedziczył też na części Jarzyczewa i Sarnówka, w pow. rypińskim, którą to część kupił od Jana Sarnowskiego, a następnie wydzierżawia 1567 Stanisławowi Sarnowskiemu (Szlachta Ziemi Dobrzyńskiej, A. Biłińskiego).

W r. 1566 Stanisław Maliszewski pieczętuje h. Godziemba (Arch. Kom. Skarbu). Z pierwszej żony Kuczborskiej zostawia synów: najstarszego Andrzeja 1568 z Chodorąska, który tę posiadłość otrzymał, oraz Michała i Jana; 2 v. ożenił się Stanisław z Barbarą niewiadomego nazwiska, która już jako wdowa zamieszkuje w Sadlnie, woj. chełmińskiego, 1598. (Inscr. Kc. 123 fol. 147). Z jego synów: Michał, student uniwersytetu w Padwie 1594, następnie po odbytej po zagranicą podróży opat Benedyktynów Świętokrzyskich; kapłan bardzo zasłużony, fundator kościoła w Stupi, odnowił kościół świętokrzyski i położył duże zasługi około zakonu, zmarł 1608, oraz Jan, który 1607 sprzedał Maliszewo Blochom, w końcu córka Anna, żona Jana Blocha, miecznika dobrzyńskiego, 1607 (Nies.). Maliszewo niedługo jednak pozostawało w obcych rękach, już bowiem 1663 właścicielem jego jest Jan, a w 1669 r. Wojciech Maleszewski, syn Adama (Wyr. i Zap. Tryb. Lub., Conv. Vars. Milewski); następnie zaś włość rodzinna pozostawała w rękach rodziny aż do w. XIX, z linji zaś dziedziczącej włość rodzinną pochodzi dziś żyjący Józefat Maliszewski, dziedz. Ciecierska, w pow. sierpeckim, żonaty z Mucharską z Łodzi, z której syn Józefat.

Jan, brat Michała opata, pozostawił synów: Kazimierza, którego syn Andrzej miał syna Franciszka, tegoż zaś syn Tomasz miał syna Franciszka, wylegitymowanego w Królestwie Polskiem 1851 r. (Akta Her.), oraz synów: Jana na Maliszewie 1663, stolnika dobrzyńskiego (V. Leg.) i Michała, walczącego pod Wiedniem 1683 (Paw. t. XII. 313). Ów Michał zwany jest też w spisach rycerstwa Stanisławem. Syn Jana Mateusz pozostawił dwóch synów: Jana-Antoniego, stolnika czerniechowskiego 1717, który zostawił Xawerego, chorążego wiskiego 1754, który z żony Wiktorji Kroszyńskiej zostawił kilku synów i posiadał maj.

Browina w pow. toruńskim 1794 (Bär, Vass.). Synowie jego: Jan, urzędnik Tow. Kred. Ziemskiego, wylegit. w Król. Pol. 1842, Ignacy, dzierżawca maj. Kuklino w pow. mławskim, również wylegit. 1842 z synem Alexandrem, urodzonym z Marjanny Maruszewskiej, oraz (?) syna Ferdynanda, generała wojsk pruskich, komendanta domu inwalidów w Berlinie 1845, uczestnika walk pod Lipskiem, zasłużonego wojskowego, który z żony Adelajdy bar. Ganz, Edle Herrin zu Puttlitz miał syna Kamilla, również generała majora wojsk pruskich, kaw. Ord. Czerwonego Orła, Żelaznego Krzyża i t. d., ur. 10 grudnia 1836 r., zm. w Wehlheiden pod Kassel 30.IX 1907 r., żonatego z bar. Odą v. Münchhausen, z linii ordynackiej Althaus-Leitzkau, zmarłego jako ostatniego ze swej linii. Siostrą jego była Julja-Szarlotta-Marja, ur. w Rhein 31.X.1819 r., zmarła w Szagmantach 2 marca 1874 r., żona Wenera v. Lockstedt, właśc. dóbr Szagmanty (Alman. Goth. informacje bar. Münchhausenów i t. d.).

Drugim synem Jana-Antoniego był Ignacy, krajczy brzesko-litewski 1766—1772, skarbnik brzeski 1764, podczaszy brzeski 1775. (V. Leg. t. VII. 66), wkońcu stolnik parnawski, który wraz z żoną Anną z Tąkielów otrzymali wieś Zalesie, w ekonomji kobryńskiej w dożywocie (Akta V Lustr.). Był on też deputatem brzeskim 1762 i sędzią kapturowym woj. brzesko-lit. 1764. (Akta Lustr.) i cześnikiem brzesko-litewskim 1773, podczaszym zatorskim. Ceduje na jego rzecz dożywocie na wsi Marepińce Kazimierz Zdanowski, stolnik inowrocławski (Vars. Donat. 74,945, 1753). Drugą żoną Ignacego była Marja Wiśniewska, z której pozostawił syna Piotra-Pawła-Jana, ur. 1768, w Lidzbarku; ten wysłany w misji dyplomatycznej do Paryża przez Stanisława-Augusta, zamieszkiwał w Paryżu i odegrał znaczną rolę polityczną. Był on przedstawiony w Wersalu królowi z tytułem hrabiowskim, który rodzina na podstawie pochodzenia od comesów Godziembów podjęła w XVIII w.; brał udział w zakładaniu portu w Odessie, gdzie posiadał znaczne ziemie; za czasów porewolucyjnych był kontrolerem generalnym armji Alpejskiej i Nadreńskiej, został za Królestwa Kongresowego członkiem Tow. Przyj. Nauk w Warszawie, a za swe dzieła historyczne i referendarzem Stanu. Żenił się dwa razy: 1-v z p. Venture de Paradis, siostrą Józefowej Sułkowskiej 2-v z hr. Garran de Coulon, córką hr. Filipa, senatora Ces. Franc. i zostawił dwie córki: Olimję, żonę Leonarda Chodźki, autorkę, oraz Wiktorję-Klementynę, żonę margrabiego Alfreda de La Queueille, zmarła 1884 r., której wnuk Bernard margrabia de Laqueueille posiada wszelkie papiery rodzinne i pamiątki po Piotrze i szwagrze jego Józefie Sułkowskim. Piotr umarł w Châtellerault 1829 r. (Kraushar, Askenazy, Skarbek „Pamiętki“, Akty Tow. Przyj. Nauk, papiery w posiadaniu margr. de Laqueueille, oraz w Bibliothèque Nationale).

Trzeci syn Jana-Antoniego, Leon, łowczy brzesko-litewski 1775, otrzymał na lat 50 starostwo zadeykańskie (V. Log.), podstoli brzesko-litewski 1787—1790, podczaszy 1780—1786, cześnik 1773, zawiera układ z Franciszkiem Janowskim 1782 (Don. gr. 98 fol. 470), oraz ceduje wójtowstwo wsi Pszczonów 1793; był też skarbnikiem sochaczewskim 1786 (Don. Gr. warsz. 102, fol. 1076). Nie żył już 1796, gdyż w tym roku wdowa po nim Zofja Orłowska, 2-v Ludwika Buynowa, czyni zapis dożywocia z drugim mężem (Don. War. 111, 1122).

Miał on synów: Felixa-Antoniego, ur. 1786, Józefa-Wojciecha, ur. 1790 i Alexandra-Gabrjela, ur. 1793, ochrzczonych u św. Jana w Warszawie, wylegitymowanych zaś w Galicji Zachodniej omyłkowo z h. Gryf. Po Felixie-Antonim z żony Tekli Zielińskiej h. Świnka, łowczanki zakroczymskiej, synowie: Leon 1843, a Felix i Konstanty 1844, oraz córka Eufrozyna-Marjanna-Magdalena wylegitymowami w Król. Pol. z h. Godziemba. (Akta Galicyjskie, Quaterniones).

Drugi syn Mateusza, a brat Jana-Antoniego, Kazimierz zostawił syna Antoniego, którego synowie: Józef, Jakób, Benedykt i Tomasz wyleg. w gub. wileńskiej 1800 r.; z nich Józef, łowczy inflancki, żonaty z Marjaną Finkówną, zostawił syna Hieronima, oraz córki: Katarzynę, żonę ks. Jana-Bogumiła Świątopołk-Mirskiego, dz. dóbr Czarna Hańcza, Domicelę, żonę Kajetana Jagmina, dz. dóbr Wistycy, por. ks. żmudzkiego. Hieronim, żonaty z Elżbietą Waszkiewiczówną, zostawił syna Józefa, który przeniósł się do Królestwa z Litwy i zostawił z żony Heleny v. Bormann trzech synów: Jana, Alexandra i Władysława, jakoteż córkę Teresę, żonę Michała Wołowskiego, obywatela ziemskiego. Najstarszy Jan żonaty z Zuzanną Poławską pozostawił dwóch synów: Adama, inżyniera, urzędnika (min. dróg i komun. w Petersburgu, żonatego z Wandą Szerepa-Łapicką, współwłaśc. dóbr na Litwie, ten miał syna Jana, wychowanka szkoły Pawłowskiej w Petersburgu, oficera wojsk polsk., i Wandę, oraz Wincentego, właśc. dóbr Wola Wiązowa i współwłaśc. dóbr Rusiec, żonatego z Elżbietą hr. Skórzewską, po której synowie: Stefan, inżynier, żonaty z Marją Słomińską, z domu Skarbek-Wojewódzka, Józefa, kpt. rez. wojsk. polsk., przemysłowca, żonatego z Marją Mieczkowską, z której córka Anna, ur. 1924 r., i Stanisława por. 15 p. ułanów, oraz córki: Marję Janowską z Kolkowa i Annę Buchowską.

Alexander, drugi syn Józefa, sędzia w Częstochowie, żonaty 1861 z Matyldą Glińską zostawił syna Stefana-Gabrjela, ur. 1878, zm. w Poznaniu 1931, dyrektora oddz. Banku Polskiego w Starogardzie, żonatego z Marją Dobrucką, z której syn Zygmunt i córka Ewa, żona Mieczysława Korwin-Kamińskiego, por. w 2 pułku szwoleżerów, oraz córki: Józefę, żonę Felixa Dobruckiego, i Marję. Władysław, trzeci syn Józefa i Heleny v. Bormann, literat i redaktor „Biesiady Literackiej“, właśc. maj. Barcice w grójeckim, ur. 1834, zm. 1913 w Warszawie, zostawił z Zofji Kropiwnickiej syna Władysława, dr. medycyny, literata, właśc. folwarku Brodziszewo, w pow. szamotulskim, żonatego z Janiną-Anielą-Teodorą Naimską z Lesznowoli, z której syn Jan-Władysław-Michał, ur. 1900, urzędnik Prot. Dypł. w M. S. Z.

Tomasz, brat Józefa, Jakóba i Benedykta, a syn Antoniego, miał syna Tomasza, którego syn Bolesław Maleszewski, właśc. dóbr Bartodzieje w radomskim, był dyrektorem departamentu kredytów w ros. min. Finansów, kaw. orderu Białego Orła, senatorem ros. itd. Gorliwy patriota i szczerze wspomagający polskie instytucje naukowe; Bolesław umarł 1913 bezdzietnie.

Nie dadzą się genealogicznie połączyć: Felicjan, ur. 1583, w zakonie dominikańskim, wielkiej świętobliwości mąż, prowincjał, przeor w Stołpcach, którego proces beatyfikacyjny ma być obecnie rozpoczęty. Alexander Maliszewski z Biernacic, żonaty z Marjaną Drya-Lisiecką, której córka Alexandra, dziedziczącą po swych

wujach Lisieckich znaczne dobra, żona 1865 Artura Starży-Dzierzbickiego. Sa-lomea, żona bar. Franciszka Battagli; Apolinary Maliszewski, urzędnik Tow. Kred. Ziems. żonaty ze Zdzisławą Rabską, ich syn zmarły 1930 znany historyk i geograf — Edward.

MIODUSKI h. RADWAN t. XI str. 110.

Bartłomiej, dziedzic części dóbr ojczystych Miodusy w pow. bielskim wojew. płockiem, zaślubił Zofję Łęską i z niej pozostawił syna Antoniego, który w 1779 r. sprzedał części tych dóbr za 1440 flor. Józefowi Rogińskiemu, a w 1789 r. pozostałą część dóbr Miodusy za 1500 flor. odstąpił Franciszkowi Mioduskiemu, synowi ng. Macieja i Katarzyny z Wieluńskich. (Płocka Gr. Wiecz. 213/341 i 227/624).

Antoni, wyprzedawszy dobra, wziął większą dzierżawę, pracował w rodzinnych stronach i tu zapewne urodził się syn Alojzy, po którym pozostał syn Marcin, ur. 1792 r. w par. Ligowo, z żony Józefy, który przeniósł się na Pomorze i tu nabył 500 morgów Borowna pow. Wąbrzeźno.

Marcin, żonaty z Franciszką Cywińską przed 1826 r., pozostawił dwie córki i 6 synów: Andrzeja, Kazimierza, Piotra, Mikołaja, Walentego i Szymona.

Kazimierz, ur. 1830 w Borownie, właściciel majątku Borowna i Zapluskowęsy, zaślubił Marjannę Wiwatowską i z niej miał córkę Marję, właścicielkę posiadłości w Kowalewie Pomorskiem i synów: Jana, Szymona i Tomasza.

Szymon, ur. 1870 r. w Borownie, administrator cukrowni Wierzchosławice, żonaty z Weroniką z Nawrów, ma córki: Bronisławę, Jadwigę i synów: Kazimierza, Stanisława, Witolda i Alfonsa.

Tomasz, ur. 1862 r. w Borownie, dyrektor fabryki czekolady w Toruniu, zaślubił w Toruniu Leokadję z Jeschków, i z tej żony ma synów: Franciszka ur. 1894 r., przemysłowca w Prusach, żonatego z Gertrudą z Pfajferów, z której synowie: Horst-Tomasz, ur. 1923 i Piotr ur. 1933 r. i Apolinarego ur. 1900 r. w Toruniu, tłumacza języków nowoczesnych, ożenionego z Wandą z Kowalskich (Ks. Gr. Płockie Wiecz., akta stanu cywilnego par. Wielgie i Wielkołęka).

MYSŁOWSKI h. RAWICZ t. XI str. 364. Franciszek 1782 11.IX legitymował się w Galicji jako syn Wawrzyńca, skarbnika łukowskiego, i Zofji Szymańskiej, wnuk Franciszka i Marjanny Hańskiej, prawnuk Jana i Marjanny Izbińskiej, praprawnuk Pawła. Był miecznikiem kijowskim, następnie miecznikiem trembo-welskim (23.I.1762 r. akt. grodz. tremb.) a w końcu wojskim większym trembowel. (9.II.1769 r. akta grodz. tremb.), właściciel Koropca, Zalesia, Nowosiołek, Późnik, Ścianki, Porchowy, Zubrzca, Zwiniacza, Strychaniec, Dołhego i Zaleszczyk. W r. 1753 24.II ożeniony z Katarzyną z Lenkiewiczów, córką Antoniego, pod-stolego mozyrsk., i Anny z Augustynowiczów. Potomstwo ich: Tadeusz, Paweł, Karol, Teofil, Jacek, Cecylia, za Michałem Nehrebeckim gen. w. p., Marja Żeromska, Angela Trzcńska, Zofja za Krzysztofem Drużbackim, Ioanna Młodzianowska.

Karol, syn Franciszka i Katarzyny z Lenkiewiczów, szambelan kr. Stan. Augusta, właściciel Porchowy, ożeniony z Dąbrowską, córka ich Katarzyna za Leopoldem Cieleckim.

Teofil, syn Franciszka i Katarzyny z Lenkiewiczów, ukończył w r. 1788 Korous Kadetów w Warszawie; członek Stanów Galicji, właściciel Koropca, Zalesia, Nowosiołek, Strychaniec i Dołhego, fundator kościoła w Koropcu, ożeniony 1788 z Marjanną z Wolańskich, córką Jakóba, szamb. Stanisl. Augusta, i Elżbiety z Zabielskich; potomstwo ich: Antoni, żonaty z Teresą, córką Kajetana Reya i Honorata za Franciszkiem Mysłowskim.

Jacek, syn Franciszka i Katarzyny z Lenkiewiczów, ur. 14 sierpnia 1757 w Zwiniaczu, stolnik halicki, członek Stanów Galicji, właściciel Zwiniacza, ożeniony 4.X.1795 z Urszulą z Kaczkowskich, córką Kajetana, podczaszego czerwogrodzkiego, i Anny z Cieleckich; potomstwo ich: Franciszek, Kajetan, Anna i Honorata, zaślubiona Feliksowi Głowackiemu h. Prus, właścicielowi Krzówki (Tarnopolskie).

Franciszek, syn Jacka i Urszuli z Kaczkowskich, ur. 18.VI.1798, † 1841, członek Stanów Gal., właściciel Zwiniacza, ożeniony z Honoratą z Mysłowskich; ich potomstwo: Zofja, Olga, Sydonia i Józef, ur. 2.VI.1831, † 15.V.1914, uczestnik powst. r. 1863 i więzień polityczny, właściciel Zwiniacza, ożeniony z Natalją z Brzezia Lanckorońską, właścicielką Cieszanowa, córką Stanisława i Marji z Rojowskich, których potomstwo: Franciszka za Zbigniewem Lanckorońskim, Stefanja za Janem Załęskim, Marja za Edwinem Hohendorffem i Franciszek.

Alfred, syn Antoniego i Marji-Teresy z Reyów, zmarł w Arbon, w Szwajcarji 30.VI.1898. Właściciel klucza Kuropiec, Mykietyniec, Uhornik, Podłuza, Zyznomierza (buczackie i stanisławowskie), ożeniony z Heleną z Młockich h. Prawdzic, córką Franciszka i Sabiny z Dziokowskich h. Trąby; ich potomstwo: Antoni, Mieczysław i Alfred.

Franciszek, syn Józefa i Natalji z Lanckorońskich, ur. 12.V.1864, † 16.X 1928 r., major W. P., właściciel Zwiniacza, ożeniony z Heleną z Cieńskich h. Pomian, córką Zbigniewa i Celestyny z Biberstein-Zawadzkich; ich potomstwo: Franciszka, ur. 12.VI.1893, właścicielka Zwiniacza, zaślubiona Zdzisławowi Horodyskiemu h. Korczak, właścicielowi Wygnanki i syn Franciszek Ksawery, ur. 7.I.1895 w Zwiniaczu, oficer W. P., właściciel Zwiniacza, ożeniony z Anną z Suszczyńskich, z której córki: Natalja, ur. 4.VI.1930 r. i Marya, ur. 24.VIII.1931 r. w Krakowie.

N.

NOWAKOWSCY h. TRZY KSIĘŻYCE vel „KROCJUSZ” (t. XII — 181). Herb—w polu błękitnem trzy złote półksiężyce, dwa i jeden, rogami w prawo; nad hełmem w koronie trzy pióra strusie.

Tomasz Nowakowski, syn Jana, dn. 5.XII.1776 r. w Krakowie otrzymał zaświadczenie ziemian szlachty województwa krakowskiego, dotyczące jego rodowitości szlacheckiej, oblatowane w grodzie krakowskim dn. 9.XII.1776 r., którego treść następująca.

Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Cracoviensia perso-

naliter veniens Gsus Thomas Nowakowski infrascriptum attestatum per Mgos ac Gsos terrigenas palatinatus Cracoviensis ratione infrascriptorum sub actu et anno inferius expraessis sibi offerenti datum, manibus eorundem terrigenarum subscriptum et sigillis gentilitiis communitum, eidem officio et actis praesentibus ad acticandum obtulit. Cuius attestati series verborum sequitur eiusmodi.

Nos infrasubscripti proceres et incolae status equestris praesente Nostra recognitione attestamur, uti nobis et nostris concivibus notum, et documentis probatum extat, Gsum Thomam Nowakowski de armis Trium Lunarum nunc sub felicissimo dominatu Augustissimae Mariae Theresiae Romanorum Imperatricis in Regnis Galiciae et Lodomeriae una cum prole sua commanentem, filium esse legitimum Gsi Joannis Nowakowski, per constitutiones Statuum Regni Poloniae et Magni Ducatus Lithuaniae tempore coronationis Serenissimi Stanislaugi Augusti Regis Poloniarum feliciter nobis dominantis anno millesimo septingentesimo sexagesimo quarto subsecutur sub numero 35, existenter praeciso etiam scartabellatu, praerogativis nobilitariis gaudentis et nobis, cum filio suo peroptime in praemissis noti. Quiquidem Gsus Thomas Nowakowski, qua filius allegati Gsi Joannis Nowakowski ut, ibi, ubi res et interesse exposcerit pro successore libertatum parenti eius a statibus Regni per legem tributarum agnoscatur fide nostra nobili praesens attestatum dandum ei esse duximus, et manibus nostris circa appositiones sigillorum gentilitiorum corroborari fecimus; signata sunt haec Cracoviae die 5 mensis Decembris, anno Domini 1776 (następują podpisy i odciski pieczęci). Actum in castro Cracoviensi feria secunda post festum Immaculatae Conceptionis Beatissimae Virginis Mariae proxima, die scilicet nona mensis Decembris anno Domini 1776.

Tomasz pozostawił syna Franciszka, którego z Tekli Urbańskiej synowie: Franciszek i Jan Nepomucen. Ten ostatni, ur. w 1812 r., po powstaniu 1831 r. zmuszony był schronić się do Wielkopolski. Z czterech jego synów: Władysław i Michał zginęli w powstaniu 1863 r., nie zostawiając potomstwa, najmłodszy—Lucjan zmarł bezdzietnie, a trzeci z zrzędu—Kazimierz.

Kazimierz, ur. w 1845 r. w Gnieźnie, ukończył gimnazjum w Trzemesznie, kupiec i działacz społeczny, z małżeństwa z Anną, córką Juljana Perlińskiego, właściciela Kruśliwca, pozostawił córkę Helenę, ur. w 1878 r., która poślubiła dra Walentego Panieńskiego, i syna Kazimierza-Bonawenturę, ur. w 1877 r. w Inowrocławiu.

Kazimierz-Bonawentura, po ukończeniu studiów medycznych w Heidelbergu i Lipsku, doktor i docent medycyny, naczelny chirurg „Szpitala Miejskiego” i dyrektor „Prywatnej Lecznicy Miejskiej” w Poznaniu, założyciel Poznańskiego Czerwonego Krzyża w czasie powstania 1918 r., w którym jako pułkownik brał czynny udział; członek licznych towarzystw naukowych i lekarskich, w 1910 r. poślubił Janinę-Leokadję, córkę dra Augustyna Mieczkowskiego, właściciela dóbr Łaszewo, dyrektora banku „Vesta” w Poznaniu, z którego małżeństwa synowie: Jerzy-Marek, ur. 7.X.1910 r., Zygmunt-Konrad-Józef, ur. 19.II.1912 r., Michał-Kazimierz, ur. 13.VII.1913 r., Kazimierz-Walenty, ur. 15.II.1920 r., Andrzej-Jan, ur. 13.IX.1924 r. (Metryki w Poznaniu).

O.

OTOLSCY h. PNIEJNIA, alias CWALINA (tom XIII, str. 125).

Rodzina ta znana w Polsce od XVI w. należy do rodu Pniejniów. Podług Kاپicy-Milewskiego (Herbarz str. 59) herb Pniejnia inaczej zwany Cwalina przysługiwał, znanemu od 1440 r. aktom ziemskim łomżyńskim i kolneńskim, rodowi Cwalinów, który dziedziczył na Mazowszu oprócz wsi Cwaliny (Czwaliny) wielkie i małe, Wierzch Puzystok, Cwaliny Mściwiuie Puzystok i t. d. także włości gniazdowe Karwowo w ziemi wiskiej (ibid. nr. 209, f. 168) Grądy i Olszyny (ibid. nr. 151, f. 120, nr. 380, f. 308), od których wzięły początek nazwiska rodzin Karwowskich, Grądzkich, Olszyńskich, a od gniazdowej włości zwanej Otolino, w pow. plockim, wzięła nazwisko rodzina Otolskich herbu Pniejnia al. Cwalina, członkowie której, dziedziczący na Otolinie od końca XV wieku, brali początkowo przydomek Soja.

Dziedziczyli w końcu XV wieku i w początkach XVI-go na Otolinie: Stanisław Soja, żyjący jeszcze w 1531 r., oraz Wojciech Soja, którego wdowa w roku 1540 pobór od tego majątku opłacała. Drugi Wojciech Soja, syn zdaje się poprzedniego, uiścił kontrybucję 28.IX.1552 r. i zeznanie swe zaopatrzył herbową sygnetową pieczęcią, z wyobrażeniem herbu Pniejnia (Ks. Poborów Wojew. Płockiego nr. 41, fol. 68, 350 v., 760; W. Wityg — „Spis Gniazd Rodowych”, fol. 229 i 415). To samo czyni w latach 1565, 1578, 1583 (ibid. nr. 42, fol. 21-v, i 653; 44, f. 306-v). Bratem jego z pewnością był Andrzej Soja w roku 1600 już nieżyjący, i o którym wiemy jedynie z aktów odnoszących się do jego syna, również Andrzeja na Otolinie, który występuje w aktach stale jako Otolski (Otholski). (Plocen. Castr. Perpet. 104, fol. 137 i 780). W grodzie plockim 1600 r. zastawia on części swoje w dobrach Mączenino vel Miączinino za jedenaście kóp groszy polskich Mikołajowi Nasierowskiemu, synowi Augustyna (ibid. 104, fol. 137 i 780). Temuż Andrzejowi Otolskiemu, synowi zmarłego Andrzeja Soji, zapisuje 520 złp. długu Jakób Pruski, syn nieżyjącego Stanisława Mogiły, którą to sumę obowiązuje się oddać mu w Sierpcu 1 czerwca 1604 r. Andrzej i jego żona, Zofja Smarzewska, zastawiają 1604 r. temuż Pruskiemu grunta swoje na Otolinie i cedują mu sumę u Tomasza Otolskiego (ibid. 109, fol. 237). Tomasz, brat rodzony Andrzeja, cedowaną mu przez Dorotę Otolską, córkę zmarłego Wojciecha (a zatem jego stryjenkę), żonę Piotra Mączyńskiego, sumę posagową i wienną, przekazuje w 1606 r. w Plocku Pawłowi Mączyńskiemu, synowi Marcina Moskwy (Mosgwa). Tamże w czternaście lat później kwituje z odbioru 200 złp. Walerego Brochockiego. W roku 1669 Tomasz nie żył, a córka jego Anna, żona Łukasza Mączyńskiego, zapisała połowę dóbr Turza i cały swój dział na Otolinie Wielkim, synowi swemu Wojciechowi Mączyńskiemu. (Ploc. Castr. Perp. 108, fol. 630; 142, fol. 242; 151, fol. 271 i v. 1620 lib. 121).

Oprócz Andrzeja i Tomasza, dziećmi Andrzeja Soji byli niewątpliwie Stanisław i Dorota Otolscy. Stanisław 1601 r. w Plocku kwitował Stanisława Wessla

z odbioru 300 zlp., a Krzysztofa Lasockiego, starostę gostyńskiego z 200 zlp. Jan Kukliński, stolnikowicz ciechanowski, tegoż roku żonie Stanisława Otol-skiego, Zofji z Niszczyc (Niszczyckiej, herbu Prawdzic), ustąpił na własność poddanego swego ze wsi Nużewo (Ibid. 106, fol. 708, 710, 696). Dorota z Otol-skich, żona Krzysztofa Piwo, syna Jana i Anny Sierpskiej, kasztelaneki rypińskiej, dziedziczka dóbr w okolicy Łęczycy, po śmierci męża założyła w tem mieście kościół, oraz klasztor dla OO. Bernardynów („Słown. Geogr.”, V, fol. 650). Dorota Piwówna, zdaje się jej córka, wdowa I-o voto po Wojciechu Pruskim, a 2 v. żona Jana Kosińskiego zastawiła 1645 r. Walentemu Kosińskiemu pewne grunta w Otolinie. (Ploc. Castr. Perp. 131, fol. 549). W roku 1681 Marjanna z Otolskich była wdową po Walentym Ważyńskim (Ibid. 146, fol. 549).

Jan Otolski, ożeniony z Walerją z Rogozińskich, herbu Abdank, pozostawił syna Walentego-Jana-Wincentego, ur. 22 listopada 1841 r. i córkę Annę, ur. w 1852 r., zmarłą w panieństwie 3 października 1915 r. Walenty-Jan-Wincenty, zmarły 27 maja 1917 r., z małżeństwa z Izabelą z Wojewódzkich, córką Kazimierza i Joanny z Kłamborowskich, pozostawił syna Szymona-Stefana i córkę Stanisławę-Aleksandrę, ur. 1880 r. zamężną I-o voto za Alfonsem Welke (rozw.) 2-o voto za Antonim Malińskim. Szymon-Stefan, ur. 18.VII.1878 r., wychowanek uniwersytetu dorpackiego, dyplomowany magister farmacji Wojenno-Medycznej Akademii w Petersburgu, doktor filozofii Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, nagrodzony w Polsce Złotym Krzyżem za zasługi za współdziałanie z przemysłem wojennym, wieloletni prezes i członek Koła Filistrów Akademickiej Korporacji „Lechicja”, ogłosił drukiem szereg prac w dziedzinie chemii farmaceutycznej; poślubił Annę-Leokadę z Kossowskich. Ich syn Bohdan-Wolfram ur. w Warszawie 20.III.1920 r.

P.

PISKORSKI h. DOŁĘGA (tom XIV str. 48/49)

Jarosław 1564, syn jego Piotr (Reg. pobor. pow. rypińskiego) i Jadwiga, córka Krzysztofa (1635) i Sokolówny h. Gozdawa była za Janem Dworzańskim h. Rola. Na Pomorzu: Tomasz, 1571 podstarosta pucki (J. T. Baranowski: „Źródła dziejowe” t. XXIII) — N. 1598 r. na Jeżewie pow. świecki (T. T. N. „Fontes” 1898, str. 363) — Wojciech 1652 w pow. wąbrzeskim, który parafji kowalewskiej legował 1000 fl. (Marońskiego: „Wyciągi z akt kancel. bisk. w Pelplinie” t. II str. 103) — Stanisław (oż. z Puttkamerówną), oraz Piotr-Michał i Barbara (zm. 1693), która była za Zalewskim, dziedziczyli 1680—1721 wieś Pawłówek w pow. chojnickim („Księgi Ławnicze” chojnickie — Państ. Arch. w Gdańsku). Do tej gałęzi pomorskiej należą:

I. Andrzej, przedstawiciel linii „Ryńskiej”, którego rodz. bratem był Marcin, ur. 1727 zm. 19.10.1797 w Trzcie par. ryńskiej, właściciel części wsi Trzciano, oż. z Anną Stencelewską (Stanclewską), z którą prócz córek: Agaty zm. 1804 (I-v: za Marcinem Maciejewskim h. Topór, II-v: za Bartłojem Markowskim

h. Szeliga) i Wiktorji ur. 1776, miał synów: 1) Antoniego ur. 1756, zm. po 1784; 2) Mateusza ur. 1758, zm. po 1801 (ten z Dorotą Zawistowską h. Jastrzębiec miał Barbarę ur. 1792 i Szymona ur. 31.10.1794); 3) Marcina (o nim niżej); 4) Franciszka ur. 1771, zm. przed 1776; 5) Wawrzyna ur. 2.8.1773; 6) Jana ur. 1777 (ten pośl. 1.11.1804 Marjanę Choynowską h. Lubicz).

II. Marcin ur. 1762, zm. 18.1.1827, właśc. folwarku Trzciano, z pierwszą żoną Katarzyną Zielińską (ur. 1764, zm. 1791) miał prócz córki Jadwigi ur. 1785, zm. 1854 (4-krotnie zamężnej: z Piotrem Zarodkiewiczem, z Janem Borowskim, oraz z Jakóbem i Kazimierzem braćmi Jankowskimi), synów dwóch: Macieja ur. 24.2.1788, zm. po 1822 i Jana ur. 24.6.1790, zm. 1842 (ten 1821 pośl. Apolonję Samulską i stał się antenatem odnogi „cymbarskiej”), zaś z drugiej żony, Konstancji Kempieńskiej h. Lis (ur. 1775, zm. 26.3.1831) miał prócz córek: Marjanny ur. 1804, zm. 20.1.1837 (ta 1830 pośl. Mikołaja Kłaszewskiego ur. 1804, zm. 20.1.1837) i Magdaleny ur. 1814, zm. 1930 — synów czterech: Michała ur. 26.9.1794, zm. po 1836 (ten pośl. 1826 Annę Gołamską h. Ogończyk ur. 1802, z której syn Wawrzyn ur. 2.8.1827 i 3 córki — Wojciecha (o nim niżej) — Mateusza ur. 5.9.1799, zm. po 1831 (miał syna Franciszka) — Marcina ur. 2.11.1808 zm. 1853 (ten był oż. z Jadwigą Trepką-Trepkowską h. Topór ur. 1802, z której syn Franciszek ur. 1837).

III. Wojciech, syn Marcina, wnuk Andrzeja, ur. 17.4.1797 w dziedzicznym folwarku (który 1829 nabył Rząd) w Trzcie, zm. 1.8.1851 w Ludowicach, z żoną (od 14.11.1831) Juljaną Lewandowską h. Dołęga ur. 1812, zm. 1884 (która po jego śmierci pośl. Józefa Górnego), miał córki: Katarzynę ur. 1841, zm. 1915 (ta 6.3.1859 pośl. Józefa Lewandowskiego h. Dołęga), Rozalję ur. i zm. 1846, oraz synów 7: 1) Jana, ur. 15.12.1834, zm. 19.8.1912 (ten 17.7.1860 pośl. Michalinę Kerberównę ur. 1836, zm. 1905 i został protoplastą odnogi „Franksztyńskiej”); 2) Franciszka ur. 1.4.1837, zm. 14.4.1887 (ten pośl. 13.10.1862 Juljanę Gołamską h. Ogończyk, zm. 1895 i zapoczątkował odnogę „Turznińską”); 3) Józefa ur. 18.10.1839, zm. 19.3.1877 (ten pośl. Paulinę N. z Kornatowa i stał się przodkiem odnogi „Kowalewskiej”); 4) Pawła (o nim niżej); 5) Tomasza ur. 29.8.1847 w Ludowicach, zm. ok. 1920 w Ameryce (ten 2-krotnie żonaty: z Salomeą de Bestian (Bastian) i z wdową Antoniną z Lewandowskich, z którą żył bezpotomnie), zaś po pierwszej żonie syn Abdon-Walerjan ur. 30.7.1877 w Małej Pułkowi par. radowiskiej, doktor medycyny, lekarz; 7) Mateusza (posthumus) ur. 1.8.1851, zm. 30.3.1853.

IV. Paweł, syn Wojciecha, wnuk Marcina, prawnuk Andrzeja, (założyciel odnogi „Gajewskiej”) ur. 3.10.1844 w Ludowicach, z Anastazją z Cyrklaffów, wdową Reiskową, ur. 16.4.1846 w Myśliwcu, zm. 26.5.1918 w Wąbrzeźnie, którą pośl. 24.2.1873 w Kowalewie, ma potomstwo: 1) Hieronim ur. 30.9.1874, zm. 5.12.1889 — 2) Marcin (o nim niżej) — 3) Anastazja ur. 27.2.1879, zm. 1932 — 4) Jan ur. 1881, zm. 1883 — 5) Euzebjusz ur. 14.8.1883 (tego z Anny Jankowskiej, zm. 2.10.1930, córka Eleonora zaśl. 1931 Leonarda Ramczykowskiego) — 6) Marja ur. 9.4.1886, zaśl. 16.9.1910 Romana Zaporowicza — 7) Cecylja ur. i zm. 1888 — 8) Mikołaj-Bronisław ur. 10.9.1891 w Wąbrzeźnie.

V. Marcin, syn Pawła, wnuk Wojciecha, prawnuk Marcina, pra-prawnuk Andrzeja, ur. 11.11.1876 w Gajewie, emeryt i b. geometra, pośl. 18.1.1926 Marję ur. 2.1.1891, córkę Jana Figlera i Stanisławy Wieniawa-Manowskiej, i z niej córka Teofila-Bogufala ur. 27.4.1928 w Bydgoszczy (Księgi kośc. ryńskie, wąbrzeskie, golubskie i in., Gajewnickiego „Dołęgowie-Piskorscy, zapiski monogr.-genealogiczne“ (Bydg. 1932) tudzież notaty rodzinne).

PODOSKI h. JUNOSZA. Tom XIV, str. 151/156.

Maciej Junosza z Podosia Podoski, zwany Goszczem, Gościem, syn Jana, starosty warszawskiego, posła do Moskwy 1493 r., jednego z możniejszych panów swego czasu na Mazowszu, i Apolonii z Byszewa Byszewskiej,¹⁾ wnuk Jana na Podosiu, chorążego zakroczymskiego 1453—1467, i Kataryny,²⁾ prawnuk Derstawa II na Podosiu, kasztelana wyszogrodzkiego 1441—1467,³⁾ praprawnuk Derstawa I Junoszy, ur. około 1370, chorążego zakroczymskiego 1400 r., dziedzica na Podosiu, Grądach i innych,⁴⁾ zalicza się do zasłużonych mężów tej rodziny. W aktach Metryki Koronnej i grodu czerskiego od 1531 r. występuje jako dworzanin królewski, wojski łomżyński, podkomorzy czerski, a wiadomo, że był również podczaszym królowej Bony, otrzymał od Zygmunta I za zasługi dobra Morzyczyn.⁵⁾ Żonie jego, Petroneli z Kościelca Kościeleckiej, wojewodziance inowrocławskiej, królowa Bona 200 grzywien zapisała. Podkomorzy umarł w końcu 1551 r., roku następnego Zygmunt August wdowie po nim nadał Morzyczyn i wójtostwo w Ostrowie i Rożanie.⁶⁾ Maciej, podkomorzy, pozostawił sześciu synów: I Krzysztofa, II Mateusza, III Jakóba, IV Wojciecha, V Stanisława, i VI Jana-Jakoba⁷⁾.

I Krzysztof, sekretarz królewski, kanonik krakowski, za zasługi dostał od Stefana Batorego Morzyczyn i wójtostwo w Ostrowie i Rożanie, po matce 1578 r., które za konsensem odstąpił bratu swemu rodzonemu, Mateuszowi.⁸⁾

II Mateusz, zwany Gościewiczem, żonie swej, Barbarze z Nieprzeckich, starościance grodzieńskiej, w 1580 r. zapisał dziedzictwo swoje na Podosiu i Grądach; umarł bezpotomnie.⁹⁾

III Jakób dział swój na Podosiu i Grądach po stryjach: Łukaszu, kanoniku krakowskim, Marku, kanoniku poznańskim, odstąpił Janowi Podoskiemu, staroście ciechanowskiemu, ostatnio wojewodzie mazowieckiemu. Bezzenny.¹⁰⁾

¹⁾ Metr. Kor. 9 f. 180; 48 f. 155; 58 f. 152. Metr. Maz. 6 f. 294. Karamzin 6 f. 261.

²⁾ Metr. Mazow. 4 f. 9 i 5 f. 104.

³⁾ Metr. Mazow. 3 f. 62, 304; 4 f. 9 — K. D. Mazow. dod. 9 f. 344. Vol. Leg. 1 f. 128—Dogiel. f. 119 — Gawarecki: Przywileje Płockie Nr. XVIII i XXIV.

⁴⁾ Stat. Mazow. 140 — Papr.: Herby f. 322 — Okolski: f. 360.

⁵⁾ Metr. Kor. 45 f. 325.

⁶⁾ Ibidem 80 f. 115.

⁷⁾ Ibidem 117 f. 451; 122 f. 329 — Ploc. castr. lns. 1600 — Vars. Donat. 27 f. 293.

⁸⁾ Ibidem 122 f. 12; 117 f. 451.

⁹⁾ Ibidem 120 f. 342 — Ciechanow. castr. a. 1580.

¹⁰⁾ Ciechanow. castr. 1615 an.

IV O Wojciechu wiadomo jedynie, że pozostawił z nieznannej pierwszej żony synów: Jakóba i Stanisława, którzy w dwa lata po śmierci jego przeprowadzili podział majątku Pospiar 1615 r.¹¹⁾ Druga żona Wojciecha była Zuzanna Skinderówna, pisarzówna mińska.

VI Jan-Jakób, szósty i najmłodszy syn podkomorzego Macieja Goszcza, kasztelan ciechanowski, starosta rożański i makowski, wraz z Janem Podoskim z Bartnik, późniejszym kasztelanem sierpskim, wystąpił r. 1607 przeciwko Krasieńskiemu. Dziedzic dóbr Starynow, Okrośla, Stojadła etc., z żony Zofji Kosowskiej miał syna Walerjana, starostę rożańskiego, dziedzica licznych włości. Ten z Katarzyny Szyszkwskiej pozostawił syna Jana-Marcina, cześnika rożańskiego 1616, 1625 właściciela dóbr Raki, Młodzianowo, Grodzisk i t. d., ożenionego z Anną-Marjaną Krasieńską, kasztelaną ciechanowską, 2 v. małżonką Stanisława z Brzezia Lanckorońskiego. Od nich idzie młodsza linja drugiej gałęzi Podoskich.¹²⁾

V Piąty zaś syn podkomorzego Macieja i Kościeleckiej, Stanisław, zwany Gościewiczem, prowadzi starszą linię. Po ojcu był dworzaniem królewskim,¹³⁾ a Stefan Batory dał mu w 1580 r. konsens na ustąpienie Budzińskiemu wójtostwa w mieście Rożanie; dziedzic części Podosia i Grądów, rezygnował dział na niego spadły tamże, po bracie kanoniku Krzysztofie, Małgorzacie z Kobylnickich, wdowie po Janie Podoskim, kasztelanie sierpskim. Pojawszy za żonę Ermionę (Emerencjanę?) ze Szczurzyzna Szczurzyńska, córkę Stanisława, został właścicielem tegoż majątku oraz wsi Mieszki. Z tego małżeństwa dzieci: Michał r. 1598 nieżyjący, bezdzietny; Paweł, Dorota, Anna i Jan¹⁴⁾. Paweł, drugi syn Stanisława Gościewicza, z żoną swoją, Zofją Wolińską nabył w Płockiem r. 1592, od Katarzyny z Wessłów Romockiej, później żony brata jego rodzzonego, Jana, wsie Kozłowo i Gułkowo i następnie odstąpił je Stanisławowi Kryskiemu, wojewodzie mazowieckiemu. Dziedzictwa zaś swego w Podosiu i Grądach częściowo ustąpił Małgorzacie z Kobylnickich Podoskiej, kasztelanowej sierpskiej,¹⁵⁾ a częściowo Mikołajowi Krasieńskiemu, podkomorzemu rożańskiemu i makowskiemu. Po ojcu dostał część Szczurzyzna, skąd czasem się pisywał; syn jego Stanisław, bezdzietny.

Jan, trzeci syn Stanisława Gościewicza i Szczurzyńskiej, dziedzic pozostałych części Podosia i Szczurzyzna, wraz z siostrami swemi, Dorotą i Anną, sprzedał w Ciechanowie dn. 2 Stycznia r. 1590 wieś Mieszki, po matce, Stanisławowi Wierzbowskiemu¹⁶⁾; posiadał nadto dobra Kozłów, Swierczyno Wielkie, Cieciersk, Kurkowo i Niedzbowień. Po śmierci żony, Katarzyny z Wessłów Romockiej,

¹¹⁾ Varsav. castr. Obl. 1615 an.

¹²⁾ Plocen. castr. 1592 Ibidem, 3 f. 285 — Czernen. Res. 1608. Metr. Kor. 155 f. 240; 158 f. 331; 179 f. 1416 — Czernen. castr. an. 1645.

¹³⁾ Ibidem. 122 f. 329.

¹⁴⁾ Ciechanow. Perp. 9 f. 3 an. 1591, 1596, 1598.

¹⁵⁾ Ciechanow. Perp. 15 f. 287, an. 1596, 1598.

¹⁶⁾ Ciech. Perp. 6 f. 48.

zaślubił 2 v. Dorotę z Pniewskich, wdowę po Pawle Kozłowskim³⁾. Jan burzliwego usposobienia, ciężkie miał z sąsiadami zatargi, zwłaszcza z możnymi wtedy Kryskimi, Piotrem, wojewodą mazowieckim, i Wojciechem, sędzią ziemskim plockim. Jeszcze ostrzejsze wiódł zapasy z Koskowskimi, których gwałtem z Koskowa usunął, skąd sprawy w sądach i Trybunale Koronnym, a w końcu skazanym został na zapłacenie 2,000 grzywien poszkodowanym⁴⁾. W 1615 r. już nie żył. Wtedy synowie jego z pierwszej żony, Andrzej pełnoletni i Wawrzyniec lat 18 liczący, swoim i braci swoich rodzonych, małoletnich, Tomasza i Samuela, imieniem, zastawili Janowi Łempińskiemu, na trzy lata, wieś Cieciersk wraz z poddanymi⁵⁾. Występują ci czterej bracia w sądzie plockim 1622 r. przeciwko Ludwikowi Krasieńskiemu, staroście plockiemu i innym, którzy zostali skazani na banicję, z powodu niesprawiedliwego wyroku, wydanego na Jadwigę z Kozłowskich, żonę Kruszewskiego, sędziego bobrownickiego, a siostrę rodzoną Katarzynę¹⁾.

Wawrzyniec, podobny do ojca swego, tak samo gwałtownego temperamentu, urządził r. 1622 najazd na majątek Kozłowskich, pozostających w ciągłych niesnaskach z Podoskimi, poczem wkrótce zmarł i za poczynione szkody i straty z przyczyny nieboszczyka w klejnotach, koronkach, odzieży atlasowej i aksamitnej, bracia: Andrzej, Tomasz i Samuel, jako sukcesorowie, musieli zapłacić dwieście grzywien Kozłowskiemu²⁾. Dalsze losy braci Andrzeja i Tomasza nieznane.

Samuel, dziedzic dóbr Kozłów, Witki, Klicze, Kruszewica etc., występuje w różnych aktach do r. 1665, w którym to czasie przestaje żyć Anna z Dobrskich, zdaje się wówczas jego żona, uczyniła na swym majątku zapisy na rzecz Samuela. Z niewiadomego powodu Samuel unieważnił owe nadanie 1642 r., a w rok później nabył Kruszewicę, Włotki i Sędki od Mikołaja Krasieńskiego³⁾. Jedyne syny jego Mateusz, oraz Stanisław Peplowski, niezawodnie obaj współwłaściciele Peplowa, potwierdzili 9 maja 1665 r. trzem osobom kontrakt dzierżawy tego majątku⁴⁾.

Mateusz, elektor 1669 r. z woj. plockiego, żonie swojej Jadwidze z Jaroszewskich h. Zagłoba, córce Mateusza i N. Koziebrodzkiej h. Jastrzębiec, zabezpieczył na swych dobrach sumy⁵⁾. Dostał za żonę część Jaroszewa. Synowie jego: Wojciech i Antoni. Wojciech swem i żony swojej, Anny z Rachockich, imieniem, oraz Antoni i Ewa z Niesiułowskich, h. Dołęga, małżonkowie Podoscy, z Pawłem-Franciszkiem Jaroszewskim, sędzią ziemskim plockim, potwierdzają w Płocku dn. 21 sierpnia 1744 r. akt sprzedaży i kupna części Jaroszewa.

¹⁾ Plocen. castr. Perpet. 109 f. 358.

²⁾ ibidem 107 f. 167.

³⁾ ibidem 117 f. 1430.

⁴⁾ Plocen. castr. Releat. 8 f. 1137.

⁵⁾ ibidem 9 f. 213—215.

⁶⁾ ibidem Perpet. 127 f. 666; 133 f. 109.

⁷⁾ ibidem 140 f. 35.

⁸⁾ ibidem 152—220.

⁹⁾ ibidem 192 f. 20.

Antoni, cześnik trembowelski, podpisał obiór Stanisława Augusta, syn jego z Ewy Niesiułowskiej, Jan Kanty, dziedzic Kosina, skarbnik raciański od 5 sierpnia 1766 r., kwitował w Płocku Sulkowskich z procesu, kar i wszelkich pretensji¹⁾, żonaty z Ewą Czachowską h. Korab, miał syna, Mateusza, ur. 14 marca 1745 r. w Kosinie (metr. w Święcienicach), zm. 12 kwietnia 1802 r. w Kłudnie.

Mateusz Junosza z Podosia Podoski, elektor 1764 r., kapitan w. kor., zaślubił 2 maja 1782 w Starej Rawie Teklę z Rafałowiczów h. własnego, wdowę po Babskim, burgrabim rawskim²⁾; jedyny syn z tego małżeństwa, Kazimierz-Ludwik, ur. 2 kwietnia 1801 r. w Kłudnie, (metr. w Kłwowie), obrawszy karierę prawniczą, piastował w latach 1838—1841 urząd podsędka warszawskiego; w r. 1844 adwokat przy sądzie Apelacyjnym Królestwa, następnie mecenas przy Senacie Polskim. Podsędkowi Kazimierzowi-Ludwikowi Heroldja Królestwa Polskiego w dniu 28 października 1848 r. przyznała stare szlachectwo dziedziczne, z herbem Junoszą, jako synowi Mateusza Junoszy z Podosia Podoskiego i wnukowi Jana Kantego, skarbnika raciańskiego, ożenionemu z Salomeą z Maszadrów, a mającemu syna Pantaleona-Ludomira. Następnie Kazimierz-Ludwik został wpisany do ksiąg szlachty dziedzicznej przed ogłoszeniem prawa, pod Lit. P Nr. 784³⁾. Pantaleon-Ludomir wylegitymowany w Królestwie między 1851—53, uczestnik powstania 1863 r., wysłany na Sybir, pozostawił jednego syna Włodzimierza.

Oprócz Pantaleona-Ludomira, miał Kazimierz-Ludwik dwie córki: Tomię, za N. von Starschedel, i Kazimierę, za Ludwikiem Dąbrowskim, oraz syna, Czesława, dziedzica Olesina, żonatego z Katarzyną Morgat. Czesław po długiej chorobie zmarł w 1869 r., zostawiając troje dzieci: Henryka, Gabrielę młodo zmarłą i Józefa-Kazimierza; wdowa zaś po nim w dwa lata później wyszła po wtórnie zamąż za Dzikowskiego.

Józef Kazimierz, ur. 18 marca 1864 r. w Miedźnie, doktor medycyny w Warszawie, umarł 1919 r.; z żony swej, Janiny z Lubowidzkich h. Topacz, córki Karola, właściciela dóbr Widzewo, i Jadwigi z Cichowskich, miał dwóch synów: Bohdana-Czesława-Karola i Janusza-Gustawa-Marjana, i dwie córki: Irenę ur. 1896 r. za Michałem Sokolnickim, ministrem pełnomocnym, ostatnio posłem w Kopenhadze, i Marję, ur. 1900 r. za Józefem Jankowskim w Unistawicach, na Kujawach.

Bohdan-Czesław-Karol, ur. 1894 r., zaciągnął się po rewolucji rosyjskiej do polskich formacji wojskowych na Wschodzie, a po ich rozbrojeniu, brał czynny udział w pracach niepodległościowych w szeregach Polskiej Organizacji Wojskowej. W początkach 1919 r. powróciwszy do kraju, wstąpił do wojska, skąd został delegowany do służby w Zarz. Cywil. Ziem Wschodnich. Kampanję r. 1920 odbył w 201 ochot. pułku piech. jako drugi adjutant dowódcy pułku. Ozdobiony

¹⁾ Kancl. 31 f. 173—SłgII. 35 f. 213. — Plocen. castr. Perpet. A. 1777.

²⁾ Heroldja Królestwa Polskiego.

³⁾ Kalendarze Polityczne z lat 1840, 41, 44.

⁴⁾ Heroldja Król. Pols. Vol. 1866. Nowy 6872.

dwukrotnie Krzyżem Walecznych, oraz medalem Niepodległości. W 1924 r. po skończeniu Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie, rozpoczął służbę sądową. Obrany posłem z listy państwowej do sejmu 1928 r.; ma syna Kazimierza-Henryka, ur. 1928 r. z żony swej, Marji z Ciecierskich h. Rawicz, córki Izydora i Marji z Okuszków h. Radwan, wnuczki zaś Stefana Ciecierskiego i Jadwigi z hr. Rzewuskich, córki sławnego pisarza Henryka Rzewuskiego. Marja z Ciecierskich Podoska otrzymała za zasługi Krzyż Niepodległości.

Janusz-Gustaw-Marjan, drugi syn Józefa-Kazimierza i Janiny Lubowidzkiej, ur. 1898 r., artysta malarz, założyciel i członek Bractwa Św. Łukasza, ma za żonę Jadwigę Bertoni, córkę Karola, ministra pełnomocnego R. P., i Gerdy von Bülow.

ERRATA

T. XV str. 338 wiersz 2 od dołu jest:

... za Kajetanem Wdowiszewskim h. Gryf ... powinno być: ... za Kajetanem Wdowiszewskim dzierzawcą ...

Wdowiszewscy są mieszczanami krakowskimi i nie mają nic wspólnego z herbami szlachty polskiej.

Uzupełnienia część I str. 9 wiersz 1 od góry jest: Berzcincius ... powinno być: Berzeucius.